

Moral-Teori

En Logisk Moral-Utlegning/Holdbarhets(Moral)-hypotese/teori.

Moral burde ha en opprinnelse i ett eller annet. Av en eller annen grunn så vil vi irettesette andre. Det er fordi ett eller annet irriterer oss, eller at vi trenger å dekke et behov. Sanser og behov er involvert i hva vi vil med noe. I steinalderen hadde vi kun naturen rundt oss, og det å få seg klær, jakte etter mat, sanke bær, fange fisk og fugl, samt finne et lunt sted og sove, det som er det primære for å overleve, var hvilket vi kunne irritere oss over, eller finne våre behov i. Ikke i blader, bøker, internett, sport, kjøretøyer, eller måne-landinger.

Hva krutt, dynamitt, nitroglyserin, atombomber, biokjemiske våpen, mars-raketter var, eller internett, mobil, tv, nyheter, butikker, shopping, visste vi ikke noe om. Ble de fortalt om slikt som dette, ville de tro at vi eller dem selv var blitt gale. De ville nok tro at vi var i slekt med gudene eller demonene. Noen ganger vil vi irettesette noen selv, og noen ganger ble vi irettesatt.

Dette kan handle om bråk, mye spetakkel med løping, roping, at vi spiser noe som tilhører andre. Stort sett gjorde vi det samme som dyrene gjør da. De flyr ikke etter andre dyr for å drepe dem når de har mat, men jager dem bare vekk. Vi også dytter de nærmeste unna når slikt skjer, at vi skal ikke dra maten ut av munnen eller fingrene til den andre. Moralske anmodninger kan komme som et knurr, eller som tale, at slik gjør du ikke, basta. Om vi er forsiktige i stedet med slikt så er man fornøyd. Dette gjelder mellom voksne individer og barn, altså irettesettelser, men også fornøydhet om man retter seg etter dette, har lært.

At et barn tar kjeksen fra et annet barn gir ofte gråt og skrik. Lyst-ulyst-vilje i forhold til behovs-graden henger nøye sammen. Moralen peker ofte til at noe kan gå galt, eller at noen kan bli skadet. I andre tilfeller så må vi passe på å ikke irritere noen, eller forstyrre eller irritere de som styrer, de som har makten, de som er ledere for virksomheter, eller som lager regler, normer, bud, lover, og helst ikke andre i samfunnet heller, samt at mye kommer inn under skikk og bruk.

Som smakfullt vil slike regler virke som de kommer under begrepet estetisk som handler om hvor godt eller dårlig vi synes det gode er, og hvor godt eller dårlig vi synes det onde er. De fleste foretrekker det beste, det gode, det som er vakkert og godt, det skjønne, om så det deiligste og ekstatiske. Vi vil likt som med andre, barn, føle en avhengighet av at de andre er rundt oss, at vi har en del støtte av andre som er som vi, at det er noe veldig gjenkjennende med dette, og ofte likedanne behov.

Som når det er kaldt, når vi er sultne, eller må sove, at vi som et fellesskap hjelper hverandre mot farer, og hjelper hverandre med å lage en tipi, samle gress til seng, få tak i en pels, hud fra dyr til klær. Slik var det. Fra 1800-1900 levde mange likedan, med unntak av mindre hus-plasser, hytter, noe å gjøre ild med, slett ikke alle hadde det. Og så dyrket man poteter og korn, der poteten hadde vært med skip fra Amerika. Men de grodde lett av seg selv.

Ellers var det å samle bær, fange fisk i dammer, lage dyre-feller, spyd, og kanskje noen hadde gevær.

Men når det samme tilhører en orden og oppførsel, så virker det som det heller kommer under etikk, det vil si noe vi finner som noe å holde oss til, eller finner holdbart. Dette handler ofte om veiledninger, oversikt og orientering, om erfaring og lærdom, om å være veiledere eller til trygghets-støtte for andre, og til og med en støtte for oss selv. Vi lager oss regler for å huske og fordi det er praktisk.

Med skrift og religion så blir ofte påbud, forbud og regler ofte lite forklart. I stedet for direkte begrunnelse vises forhold om hvorfor, mest gjennom lignelser. I tiden fra rett etter det vi kaller istiden bygges det tømmerhus og steinbygninger noe få steder. Rundt 4-5000 før vår tidsregning har det dukket om rundt hundre slike byggeplasser der rundt omkring 25 av disse var veldig folkerike. Befolkningen vokste allikevel ikke så fort. **Under: Folketall: (i klamme, skrå-skrift, *Italic*).**

Når vi nærmer oss 1000-tallet før tidsregninga, cirka 3000 år siden eksploderte faktisk folke-veksten. (*Da er folketallet rundt 100 millioner*). År 0, *cirka (300 millioner)*. Det kom mange byer opp mellom da og frem til det vi kaller 1000 etter år 0 i vestlig tidsregning, (*550 millioner*). Befolkningen doblet seg vært 1000 år. Etter 1800, (*900 millioner*), skjer dette fortere. Allerede i 1926, altså på 120 år, så har (*1 milliard blitt 2 milliarder*), og 37 år senere, i 1963 (*var vi 3 milliarder*). I **1984 passerer (4 milliarder) i løpet av 11 år**, og øker med det samme til (**5 milliarder**) innen, **1997**. Så passerer vi (*6 og 7, og nærmer oss rundt 8 milliarder de neste 23 år*). Det betyr en økning på *1 milliard pr. 8 år, 3 ganger*. Når vi ser på all mengde pattedyr-kjøtt-vekt, er 60 prosent kveg/husdyr, 36 prosent mennesker, og 4 prosent ville pattedyr. År 0 - år 2020 har omvendt mengdeforhold sivilt og vilt. Se neste side.

Mye skyldes den industrielle revolusjon for 250 år siden, og videre med ny super-industri når elektrisiteten kom rundt 1900 og tiden etter dette. Nå er vi mellom 7 og 8 milliarder, og forventer å se 9-tallet om ikke lenge. Vi graver ut alle fjell, tømmer det vi kan av søppel i havet, forurensner matkilder, hav og luft, og gir dårlige forhold for nyvekst av planter, dyr og havgående livs-former. Mange roper varsko. Faktisk med god grunn. Fosfor til dyrket mark er mangelvare alt nå.

Vi trodde tidligere at verden var så stor at det aldri ville ta slutt på ressurser før vi merket at fiskestammer ble borte, bare yngel, rundt 1972, da fiskekvoter innføres. Det er nok fisk i verden til at vi alle kan spise 400 gram 1 gang i måneden. Jaktmarkene ble borte i løpet av tiden 1900-2000, og vi sitter igjen med det vi kan spise som dyrket mark og husdyrhold, riktignok stor-industrielt.

Attenborough mener at pattedyr på jorda fordelt på antall kg kjøtt finnes i: 60 prosent storfe/husdyr, 36 prosent i menneske-kjøtt, (vi er mange selv om vi ikke tror det), og 4 prosent av kjøttet er ville pattedyr. Ved Jesus tid, Augustus tidsregning, år 0, var det omvendt, at folk og dyrka mark/husdyr utgjorde 4 prosent og ville dyr 96 prosent. Om en menneskealder regnes som 100 år, så er det bare 20 slike tilbake til år 0, selv om det er 40-50 generasjoner siden, om man har barn ved 20-25-årsalder. Denne endringen av ville dyr har vel ikke skjedd, og heller ikke med halvparten av verdens skoger, har neppe skjedd under de geologiske tider med unntak av fullstendige natur-omvandlinger, mens vår industri har klart å snu alt på hodet i løpet av 200 år.

Men videre, hva er moral, og når ble begrepet noe som ankom daglig-språket?

Hvorfor gjør vi de primære behovs-behandlinger. Vel. Vi merker en smerte i magen som påvirker hals, tunge, spyttkjertler hos oss, og smerten i magen, en utmagrende følelse, betyr sult. Det kommer av at kroppen går tom for næring i organer og celler, og magesekken begynner å rumle fordi den begynner å produsere magesyre som skal fordøye mat. Da gir den smerte- og hormon-signaler som setter i gang en bevisst sult-reaksjon, og vi presses til å finne noe å putte i munnen, men ikke hva som helst, men noe som er spiselig og ikke giftig. Dette er bær, frukter, grønnsaker, røtter, nøtter, fisk, fugl, og oftest av større dyr, pattedyr.

Skilpadder, og til og med krokodiller og øgler, har blitt spist der disse er overskudd. Etter å ha spist føler vi oss mette, fornøyd, føler at vi har fått krefter igjen, selv om vi ofte ønsker å hvile etter måltidene. Alle dyr gjør det samme. Og er stort sett ikke bråkete, men rolige når de har spist. De flyr ikke rundt og dreper alt de ser etterpå. Likedan er det med vann, at dyr og mennesker slukker tørsten med dette, og tørsten virker likedan som sult.

Vi trenger beskyttelse mot både kulde og varme, og å finne et trygt sted å sove, helst på noe det er godt å sove på. Øyne, ører, nese, ører, tunge og hud, er til orientering for oss for å få maten og passe på oss. Det fungerer i alle fall slik. Og dette er varsel-systemer om noe vil angripe oss, eller om noe smaker giftig eller dårlig, og handler om hva som er bra eller dårlig for oss. Vi har behov som må dekkes for at vi skal overleve.

Når behovene er dekket føler vi livet godt, og vi føler også at det oftest er bra å leve. Altså fra å overleve, til å leve, altså føle seg fornøyd med ett eller annet, naturen, de andre i gruppen, eller sondere terrenget, gjøre seg kjent med farer eller goder ved å titte over neste bakketopp, for å se om noe kan spises eller fiendtlige eller farlige saker dukker opp.

Så må vi, likt som alle dyr også, gjøre fra oss igjen av det som vi ikke klarer å fordøye, og som kroppen ikke trenger av dette. Fra organer som har fått næring i kroppen, fra hjernen, hjertet, lever, lunger, nyrer, kommer avfall som er med ut igjen sammen med det vi ikke kan fordøye. Også dette har vi behov for å gjøre for at vi ikke skal sprekke, få brokk, bli syke.

Alt tyder på at mindre knuffinger og små-bitt, strenge ord, blir brukt som en slags innretning av rekkefølger for behovs-reaksjoner. At gruppene innretter seg etter hverandre, men til en viss grad med forståelse av den andres behov. Dersom ikke kan den opposisjonelle bli farlig. At det er visse grenser som føles eller merkes som vi kjenner igjen på oss selv, og at vi tillater andre å slippe til. Menneskets husk og evne til kommunikasjon har gjort at vi kan legge slikt inn i ordensformer.

At vi i stedet hjelper hverandre med å få til måltidene, noen samler ved til bål, andre passer bålet, noen hakker kjøtt av ben, drar av fjær eller skinn på fisk, klemmer bær til syltetøy, kanskje noe grønt som virker som korn eller brød. Med bål kunne de ofte koke eller grille noe i blader og på pinne over bålet. Med tiden kunne de koke noe i keramikk-boller. Så koke/steke på oppvarma flate steiner. Og sensasjonen var 3000 til 1500 f kr, der kobberkjeler med legeringer, og så jernet kunne gi oss kjeler og panner. Rundt år 0 var dette begynt å bli utbredt, men ikke hos alle. Mange klarte det samme med uthugde stein-kjeler som trengte mer tid på og varmes. Flintestein og pinner brukes fremdeles til å tenne opp bål. Byene har ild-gruer som de kan hente ild i hele tiden.

At en knuffing på noen som er med i gruppa blir så hard at man skades forstår de fleste dyr og mennesker seg på, at det blir en hindring for de andre dyrene, menneskene. Om ulven som holder bitt over den andre ulvens nakke, «gir du deg», og så slipper opp igjen, er en irttesettelse. Om den hadde bitt av den andre beinet, hadde den andre ulven ikke fungert, og heller ikke for jaktens skyld.

Det virker som at de primære behovene våre står først i køen av moralske verdier fra gammelt. At vi ikke kunne skade hverandre for mye, og heller måtte dekke grunnbehovene våre, at knuffing og knurring likt som språk er irttesettelser innad i gruppen, familien.

I dag kjenner vi til en rekke bedre metoder i de fleste tilfeller. At vi ut fra skrubbsår, vrikket ben, slag mot mage, ben og armer, eller at vi detter og slår hodet bort i en trestamme eller stein, eller sklir under vann med hodet før vi kommer oss opp igjen med litt vann i lungene, mange naturlige irttesettelser av dyr og natur som gjør at vi kjenner til videre følger for hva vi selv og andre kan føle med de samme hendelser, eller vi gjør det mot hverandre som tilsvarer det samme som er vondt.

Dyr og mennesker virker som de reagerer positivt på ungene sine, og har hatt dem som en del inne i seg før de fødes. Og se andre dyr og mennesker die slike er noe de fleste dyr og mennesker er vokst opp og med, og ser at de vokser seg til. Det er mulig at man husker en god del av omsorg, mating, på-passing og noe opplæring, slik som å finne mat, jakte på mat, selv, hva som er bra kost å leve av.

Om barna blir for umulige vil man måtte ta igjen eller irttesette dem. Før man hadde godt språk, måtte man holde barn fast eller klype, fike til, eller jage dem unna en stund, gjøre forskjellige saker så ungen skjønte at dette var mislikt sterkt, at man ikke burde gjøre dette igjen. Det virker litt slik som at dette skal du ikke gjøre. Og at den får ros, slikkes, blir klemt, om dem oppfører seg bra. Mennesker og dyr viser en viss ros, glede over at noen klarer noe for første gang at en dyreunge klarer å fange sitt første dyr, at et menneskebarn klarer å dele opp litt av et bytte for første gang, og etterhvert sanke og jakte.

De fysiske ferdigheter var både overlevelse og middel til likestilling. Styrken kunne bestemme hvem som ble høvding i stammer, men også hvilken familie eller klan i stammen som skulle styre. Det er god grunn til å tro at dette ikke var så viktig i mindre stammer, men når det ble større stammer som kom opp i problemer med andre stammer eller slik krangel om bytte, spesielt når det ble tider med mindre byttedyr, så trengte den krigerske helten seg frem, slik den tidligere stod i mot ville dyr. Redsel for møte med likedanne var heller ikke uvanlig, men kunne bli godt vennskap også.

Så kommer det første språket til å utvikle seg godt nok til at det meste kunne formidles mellom de fleste. Tider går videre til oppfinnelsen av skrifttegn, bokstaver, og snart kom nedskrevne regler for leveviset. Her kjenner man til noe alle grupper hadde. Du skal ikke lyve, stjele, drepe. Enkelte stammer hadde begynt å benytte slikt mot andre stammer som også kunne gjøre slikt mot seg, plyndring/vandaler.

Vi kunne slik utvikles til stammer som ble rene snyltedyrr. At man angrep andre stammer for matens skyld, og for bruksutstyr dem hadde lagd, og ikke sjeldent at de tok kvinnene til fange eller ekte. Det er allikevel en rovdrift. At man ble sammenlignet med åtseldyr eller gribber var ikke rart. Men de samme dyrene fikk mange ganger status i mange av disse rov-stammene også.

Stammene svarte hverandre med samme middel. Men innad i samfunnet ønsket de ikke så mye av det samme og begynte å lage mange regler for adferd, skikk og bruk, vaner og normer i samfunnet slik som i Athen, hvor de til og med drøftet alt dette offentlig. Disse sporene har fote fungert frem til den dag i dag. Kompromiss går ofte på deling av informasjoner slik.

Hvordan holde samfunnet fortsatt holdbart ved å tilpasse interesser. Men de hadde opphav i den generelle behovstilstanden vår også. Og i dag er det mange slike tradisjons-former som vi kan lure på hensikten med. Mange av disse skaper en enerett til mye for de få. Dersom du ikke er entreprenør, byggmester, eller betaler avgifter til staten får du ikke lov til å bygge ett hus du kan overleve i om du er husløs. Om du gjør det får du straff. Du får kun lov til å bygge hus om du betaler de pengene du ikke har?! Vi har kommet over en menneskelig behovsgrenseverdi. Og det er med å skape en stor uro over store deler av verden. Eller aller helst: Nød! Sult, sykdommer.

Skal vi forstå mer av dette med moralen kan vi like godt bruke steinalderen som sammenligning igjen, men som er like kjent i dag. Vi opplever at det finnes noe som virker for sterkt for sansene våre. Om to unger skriker til hverandre for å se hvem som skriker høyest, så kan dette bli for mye for de eldre, eller for mye for en av ungene. At det dannes ett trykk i øret eller gi øresus. Gjør man slikt for nær øret til en annen kan trommehinnen sprekke. Det kan også gi psykiske problemer om det skjer i tide og u-tide. Stein-alderen: Å drepe, lyve eller stjele var ikke populært innad i stammen: Jages, (bortvises), eller irttesettes, straffes.

Øret ellers kan få indre smerter eller betennelse av kulda. Man kunne da dø. Utsiden av øret kunne også forfrysas. Om man sovnet i sterk hete og sol, kan man forbrennes kraftig, eller få solstikk, at man kan få hjerneslag. At mange kunne komme i den stillingen at de var sterk skadet en stund av sol og frost hendte sikkert ofte, og om ikke at et annet organ eller hendelse fysisk ga smerter og bevegelsesproblemer. Å vrikke benet kan gjøre så man ikke kan løpe. Å forstue foten, hånden, noe annet, passet dårlig e en steinalder der kroppen var hovedmidden for alle hendelser i mot farer.

Man kan ikke kaste spyd med forstua hånd eller albue. Likedan kan smerter hindre god søvn, og man kan være mer utslitt når man våkner enn da man la seg. Vi merker fort smerter i øynene enten det er fnugg, sterkt sollys, der vi kan bli solblinde, eller at det til slutt blitt for kaldt for øynene våre også. Mange ulike saker røyk, annet kan få det til å svi sterkt i øynene slik som saftsprut fra løk eller appelsinskall.

Vi vil merke at det å bite seg i tunga ikke er godt, og heller ikke om en veps stikker oss på huden eller tunga. Vi kan få allergisjokk. Det finnes alltid en matsort som kan fungere allergisk på tunga, i halsen eller i kroppen vår. Og hva vi reagerer på kan være nesten like forskjellig som antall ulike slags matsorter som finnes, her i steinalderen. Vi kan få smerter i tunga av mange ting, og vi kan få smerter i nesen, må nyse får åndenød, og vi kan få direkte giftige gasser i oss.

Om vi inhalerer en gift-sprut fra en slange kan det gå riktig ille. Det samme gjelder om skorpioner, edderkopper, fisk og frosk som er giftige kommer i kontakt med oss, og de finnes dødelige maneter. Dyr og fisk kan bite oss, og de kan spise oss. Mange har mistet et lem på grunn av en hai, en gjedde til og med, en krokodille, eller ett av de store vill-dyrene. Men å bli stanget av geit og kveg som tidligere var villdyr, eller skadet av et villsvin, til og med mindre dyr, som grevling, røyskatt, mår, oter, sel, hvalross, og store havgående hvaler.

Hundedyr er kjent for slik oppførsel fra tidligste tider, da valper og kattunger var lette å oppdra. Mange tegn viser at gauper, leoparder, løver og tigre har blitt, som bjørner, holdt som husdyr, familiedyr. Og senere hester, at man har hatt føll. Kanskje før man i det hele tatt begynte å ri på disse. Og kanskje derfor at de har vært tamme nok til at man fikk ide og tillit til å ri på dem. Om barn kunne ri på dem, bli leid på dem, så kommer ideen om at voksne også kanskje kan ri på en stor hest. Med de skader dette kan medføre. Å ha husdyr betyr ikke å komme fri fra at det oppstår kortere eller lengre aggresjon til tider.

Overalt på huden og rundt om i kroppen har vi smerte-sensitive nerver, de som merker kulde og varme, frost, at vi forbrenner oss og som alle kan gi sterke smerter, og trykk-smerte-områder i kroppen virker slik om presset er hardt nok. Og musklene har klart effekt gjennom nerver som går gjennom dem slik, om vi slår oss eller anstrenger oss for mye. Ille er det om noen av senene våre ryker, at muskelen ikke er festet lengre i hele festepunktet.

Kan gi handikapp, men i alle fall sterke smerter likt som når vi har sene-betennelser. Øyne, ører, tunge, nese, hud kan bli utsatt for direkte kutt og fysiske skader. Noen av disse blir ofte varige. Voksne som hadde erfart, opplevd at seg selv eller andre hadde blitt utsatt for noe slikt, vil nok advare barn som gjør fysiske anstøt som kan skade slike organer eller medføre at en av de brenner seg, eller fryser.

Erfaringene ender med at det dannes holdninger til en mer generell normal adferd. Lek eller øvelse var derimot tillat. Mange skades av å klatre i trær på flere måter. Oftest går det bra. Men å passe seg for saker som kan bli alvorlige nok, er så vidt innenfor menneskets forstand. Slik at både de overfølsomme og de som er lite følsomme kan enes om en viss grense ved å ikke skade hverandre.

Hvor mye som kunne utøves med hverandre var fra familie til familie, fra stamme til stamme, som standard regler i de første byene, selv om slike standarder nok til tider, og også generelt var veldig tøyelige, mens mange regler for å beskytte hverandre manglet også, antageligvis grunnet manges mindre erfaringer med slikt.

Til gjengjeld ble beskyttelse av byene og ledelsen en ny trend i tåle-evne for de voktere og krigere som skulle passe på. Hva vi måtte tåle av saker ble en ny trend lignende å øvelses-sloss og øvelser tidligere for å mestre spyd, kniv, steinøks klubbe, og pil og bue. Steinkasting og slynger ble også våpen. Vi må regne med at de tok høyde for at det kunne bli alvor. Vi vet at stammer da, som hos amerikanske indianere, ble sendt ut mellom stammene bare for at det skulle være såpass alvors-prøve at de ble tatt opp som ekte menn, krigere.

Vi fikk oftast en god erfaring gjennom hardt arbeid i tidligere tider som gjorde oss bevisst på skader mot hverandre. Mange sterke tok ikke likedan hensyn. Tross alt møtte mange av disse sine likemenn, om så like-kvinner. Sin like kan være sterkt nok begrep, for det som menn var overlegne på, fantes det motmiddel til også ved kvinnelist.

En av de mange metoder som fiender kunne bruke mot hverandre enten det var i samme samfunn eller mot andre stammer, var at både menn og kvinner kunne benytte gifter mot rivalene, fiender, andre. Slangegift kunne være til slik bruk. Kjent sak i faraoenes rike, Egypt. Men også fra tronarvinger i Maya-Aztekernes rike.

Uansett ble en forståelse fra krig og ulykker, arbeid, at man kunne skade seg å få varige handikapp. At man kunne miste synet ved å skade hodet, at mange egenskaper kunne mangle om man skadet hodet. Men de forstod ikke alltid hvorfor det var slik. Noen av legene i en del av tiden med eksperimenter med lik i Alexandria, tenkte at hjernen var ett slags fyll for tomrommet i hodeskallen. Ikke ulikt det vi i dag kaller sagflis forstått i en annen sammenheng, i stedet for noe å tenke med. Eller som har viktige oppgaver. Men helt klart: At Legen Galenos i Egypt som merket seg nerver i kroppen og at på selv døde kunne man få reaksjoner i ben, armer og annet når man stakk med nåler i en del av hodet der skalle-benet var løsnet.

Leonardo/andre leger (1400-1600), merket seg lignende. Descartes ser ut til å ha god kjennskap med organer i hjernen. Men først 1790 begynte virkelig kartlegging av nervesystemer først på dyr, så på lik, og det ser ut til at en del leger, andre, rundt omkring i verden har prøvd lignende på levende og våkne mennesker. Dyreforskningen hadde ingen grenser. Men på slutten av 1800, 1875, var kartlegging av nervesystemer fra en mengde områder av dyr, av mennesker, av enkelte deler på mennesker i full gang, og har hatt sitt og si til at Greys anatomi-samling gir så gode forklaringer, og til et ekspert-arbeid tidlig etter 1900. Fridtjof Nansen, Norge, studerte nervesystemet til den elektriske ålen et sted mellom 1870-1890.

Den dypere celle-forskning rydder nå vei. Psykisk-fysiske eksperimenter økes. Undersøkelser av sanser og sanse-virkninger får en høyst ny utprøvelse, og ender med at man kartlegger sanse-organer også. Hjerneavdelingenes betydning for de forskjellige sanser, behov, muskler og funksjoner ellers i kroppen, finnes det skissekart over. Fotografier og røntgen, snitt i organer. Hodet viser seg ustanselig som en viktig bevarelsesdel for bevissthets-funksjonens optimalt, eller rett og slett fysiske egenskaper og sjels-egenskaper, med utslag i bevissthetens evner og egenskaper. At er slike områder defekte er også slik bevissthet defekt.

Det virker helt klart at steinalderens formaninger og senere oppdragelse i de nye bystater handler om en viss oppførsel som betyr at hverken unger eller voksne får lov til å stjele eller slå hverandre i hjel. Det var mer slik at torgene hadde underholdning, og at det var markedet som var viktig, hva man kunne få i bytte med andre varer og oppfinnelse av ulike pengeverdier.

Fra 600-tallet før Kristus, eller vestlig tidsregning, i Hellas, så var drakmer slike penger, og Sokrates som ble beskyldt for å spre Anaxagoras lære, og dømt til døden, tok gift-beger: Han sa at Anaxagoras bok kunne alle lese selv fordi den kostet bare 1 drakme der de solgte bøker på torget. År 400 fkr. En pengeverdi 2000 år tidligere i Sumer, var små og store steinkuler som stod for verdiene 1, 10 og hundre. Faktisk steinlommebok der disse hadde kongens segl på steinene. Pengeideen er altså mer enn 4000 år gammel.

Alt tyder for meg at slike regler, spesielt om de primære behov, men også hensyn til sanser og kroppen ellers, skikk og bruk, det å sette pris orden og lærdom, nettopp handlet om å ta vare på hverandre, at **behovets og kroppenes tilstander skulle være holdbare**. Og **helst at hodene fortsatt skulle være brukbare**. Skrift og matematikk ble ansett som hodebruk, **bevissthets-egenskaper**.

På ulike måter virker det som at erfaring, eller også lærdom, uansett fra hvilken kant, tro, erfaring, at regler og samfunnsordning bygde på at man helst skulle være hele, friske. Livets vann var rent kilde-vann. Ferskvann. Det virker som at holdbarhet var viktig, selv ved det å øve på fysisk krigføring. At det var trening for at man skulle bli dyktigere uten at man skulle skades, eller skades minimalt så man fortsatt var i form.

Til mere jeg følger med på av slike forskjellige trender fra fortiden og moralske spille-regler, ser det i snitt ut som at de fleste samfunn har fått med seg det meste, selv om de har misforstått mye også. Men det som er misforstått, har et nabo-samfunn en mulig regel for, som skal ta vare på dette. Det virker som at mye av det som Sokrates sa, var en viss forståelse i tidligere kulturer også: At du som er en slik stor sterk idrettsutøver, har sunn kropp, at ville det ikke være bra å få en sunn sjel også, hvilket han da mente lærdom i hensyn og forståelse, bevissthet og moral. En sunn sjel i en sunn kropp.

Det jeg gjør er å ta sjansen på at man i steinalderen ikke visste alt, og at man senere i bykulturene og de første stater, slett ikke hadde funnet ut alt enda. Ut fra dette slutter jeg **at de i forhold til behov, sanser, bevissthet og kropp, forsøkte å dekke behov og ivareta behovene ved at alt dette skulle beskyttes, det vil si holdes holdbart**. Men med mindre kunnskap om hva vi trenger av organer, sanser og behov, så skorter det på risikovurderinger, og **det blir en middels helhetlig forståelse på holdbarheten vår i den tiden**.

En stadig lang-tekkelig tankegang rundt dette får meg til å se at **de vil beholde behovene sine friske og intakte. De vil ikke ha gift eller sykdom, eller skade magen. De vil ha øyne og ører, tunge, nese, hud. De vil ha hus eller ly som virker og er intakte. Det vil si at de vil ha sine kropps-funksjoner funksjonelle. De vil ikke miste behovene sine, armer og ben, fingre, da de vet at det kan bli døden. Heller ikke ha store smerter.**

Utenom dette vil de ha sansene sine fordi de har behov for dem for å opprettholde de vanlige behovene sine som å få næring, vann/drikke, luft så de kan puste, og få avfall ut igjen av kroppen. At de må kunne dekke behovene sine, slik som det ble laget utkast for i natur-retten til de greske filosofene som stilte seg bak denne. Denne er anerkjent av kirken, av Marx, av nesten alle forfatninger av grunnlover, og er med i de fleste juridiske skrifter og i rettsvesen. Men den er også tilsidesatt mange steder, eller vært ukjent av mange.

Vel og merke det nærmeste vi kommer begrep om menneskerettigheter så langt frem til at disse kom. Amnesty jobber jo i mot tortur og politiske fengslinger, og forfulgte grunnet tro. Men også for de som i stor grad har blitt dømt for noe de kanskje ikke har gjort. Og de er i mot døds-straff.

Både behovene og sansene er orientering og kraft til bevegelses-evnene våre. Når bevisstheten skal avgjøre noe må den føle på hva som kommer inn fra sanser og inn fra behovene, og kjenne den fysiske kroppen etter lang lærdom for å styre denne, ved signaler ut om ønskede bevegelser. Tar normalt rundt 15-20 år. Kan være godt utviklet etter 4-5 års-alder. Å føle er å føle på noe.

Bevissthets-forskere har ikke fått med seg dette fra det de kaller bevissthetens følelser. De tror følelser er en del av den romantiske litteraturens grammatiske opp-bygning, bevisst, og egentlig ikke finnes i forbindelse med noe. Om de hadde sagt at følelse er hver av de sammensatte kreftenes deler som kommer inn som virkninger fra sanser og behov, og at bevisstheten er del av sammenlignings-funksjonen, en egenskap som sammenligner disse kombinasjoner av styrke/feltkraft som bevisstheten merker, så blir det slik at følelser man kaller bevisste består av både av følelses-virkningen inn, og blandingen av slike som sammenlignes av bevisstheten i det vide spekteret som følelser har.

Det blir som å blande de millioner farger vi kan se, med de hundretusener lyd/toner og musikk-formasjoner vi hører. Av slike økende og synkende styrker kan vi ikke vente oss at disse skal komme som en enkel fysisk formel fra stabile isolerte tilstander i eksperimenter og den tekniske verden, da de konstant er transformasjons-verdier som sammenlignes. Altså aktivt styrke-endrende funksjoner som er overgang mellom to eller flere mer stabile energi-lov-tilstander. Altså i forhold til balanserte rolige tilstander.

Når både bevisstheten og følsomhet fra styrken inn, danner grunnlaget for følelses-sammenligningen, blandingen, så er det likedan som fornuft og følelser blandes som dømmekraftens smak og behag, skjønn, skal gi en personlig bedømmelse, at den består av begge deler i en syntese, eller sammensmeltning.

Det folk da kaller følelser bevisst, eller sinnsforskere, psykologer, forskere, og mange andre kaller følelser, er en bevisst sammenlignings-bedømmelse av disse. Det som gjør følelsene så spesielle bevisst er at de har ofte sterk styrke-dominans, og at å avsløre at det er styrke-sammenligningen vi merker, er ikke lett, fordi vi er bevisst fanget av styrke-strømmene. Om kroppen har en sterk reaksjon over tid på noe, så vil denne kunne gi en sterk emosjons-bølge inn i bevisstheten.

Kort sagt som med musikk og farger, at det kommer styrkesignaler inn, og ut fra individuelle forhold og videre tilvenning og erfaring, så er det ulikt hvilke farger og toner som virker mest beroligende på oss, harmoniske, harmonerer, god balanse, best smak. Mange legger vekt på at sinns-stemnings-leiet er av betydning her også. Men styrke-virkningen gir følelses-virkningen. Bevisstheten oppdager noe som alt er der, men virker som en styrke på en egen måte enn bare formen og den bevegelses-evne, virknings-evne som fysisk natur har. Altså merker forskjell på levende ansikts-uttrykk og bevegelses-mål/hensikt.

Følelsene vi har bevisst er altså bevisst sammenlignings-funksjon av de forskjellige styrke-virkninger som kommer inn i bevisstheten. Og disse er jo i og under feedback-funksjoner på bevegelses-nerver i kroppen, slik som sitringer, eller irritasjoner, altså positive og negative følelsesvirkninger i kroppen fordi alle sanser og behov er knyttet til bevegelses-apparatet gjennom nerve-forbindelser.

Om vi er forelsket, eller kjærlighets-følelser, som kan være enda sterkere bindingsfølelse til noen, så tenker vi ofte ikke at holdningen til den andre har mye å si, slik som utseende, oppførsel og orden, frihets-virkning, behovs-dekkende følelse av huden til den andre, at utseende som hud og ansiktsform og øyne, uttrykker noe som vi selv føler er tiltalende, men når virkeligheten kommer behøver ikke en person å være lik med det vi forestiller oss eller føler. Men ofte kan den andre være slik behovsdekkende også.

Så både seksuelle tiltreknings-virkninger, trygghet, kos, eller forenlige tanker, interesser og mål, kan ligge under denne følelsesvirkningen, men at mengde og styrke, vår sanse og behovs-anspenhet som streifer gjennom dette området mellom det å ville ha tak i vedkommende, og samtidig ikke vil skremme den andre unna oss, ofte blandinger av angst og glede, usikkerhet om hvordan behandle, handtere saken, spesielt om man er uerfaren, gjør virkningen til alt annet enn en enkelt valgsak.

Nå vil en venn, venninne, spørre hva som er grunnen til at du føler slik for vedkommende. Da er det ikke lett å sette fingeren på dette, fordi du har i denne summen av følelser for den andre åpnet en stor aksessdør, men har nerver for å gå, trå, over terskelen selv. I andre tilfeller kan det bli gjort ved at man ikke klarer å motstå hverandre og straks må omfavne hverandre. Og ikke klarer å slippe taket.

Følelser av mer enkle forhold er langt lettere og nærmest kvantitativt velge mellom i forhold til tid og løsning, og styrke-sammenligninger av følelser, og føles derfor også som noe man styrer bevisst, i alle fall får tid til å velge en avgjørelse i forhold til. At man kjøper det klesplagget, eller noe så ille som godterier.

Når vi har fått god kontroll og er vant til følelsene så er det lettere å gjøre sammensetninger og bedømmelse av disse selv; Som hva vi skal ta hensyn til her, velge, eller hva slags følelser-stemninger vi vil blande sammen i en opera, et sirkus, humor, en teater-akt, en kriminal-film eller romantisk film.

Ikke minst forskjellen der vi er følsomt autentiske med følelsene vi har inne i oss, i forhold til folk, jobb, og når vi tar på oss en maske/rolle på en arbeidsplass. Å merke forskjell på mennesker slik er til tider ganske iøynefallende. Vi mener ofte at alle bærer en maske, med unntak av de som ikke orker dette, eller gidder dette.

Men oftest er masken ett ledd i et forsøk på, eller ekte pågangsmot, så positiv, eller fremover-driftende som en person klarer å være. Det vi alt har absorbert som et vanemønster behøver lengre ikke å være rollespill, selv om alle merker at du har en sedvane vi alle er oppdratt til. Skikk/bruk som et spill eller ikke! Det kan være tøft å være agent og gi seg ut for en person man slett ikke er!

Nå er det følsomhet i balanse-summen av følsomt uttrykk i kropp, psyke også, at sinnsstemninger, og nettopp som øvelse, er noe man også kan styre seg inn mot og beherske i større grad. Uten øvelse betyr i så fall at du er et naturtalent, at nerver klarer forbindelsene uten anstrengelse i forhold til andre som må øve. I filmverdenen er det etterspurt at noen klarer mange forskjellige slike roller lettere, og helst gjennomført.

Men i normal og ikke tilgjort del av hverdagen, der vår hukelse husker følelser-opplevelse, som vil gi oss nye repetisjons-virkninger av slik følelse, samt at direkte følelser som kommer til bevisstheten slik kan sende ut signal til kroppsdelene på nytt slik at hårene reiser seg på armene, og da si «At ja det er ekte kjærlighet», eller at, «slik ufyselig mat orker jeg ikke å spise en gang til».

Styrken vil da være for sterk for at bevisstheten klarer å merke at den også har sammenligning av styrke-blandingene, og slik at det er forskjell på lyd-følelse og syns-følelse, men vi får en god blanding av dette ved å se på en film. Lyd og bilde forsterker hverandre eller ødelegger for hverandre. Vi føler normalt at vi, bevisst, liker eller ikke liker noe. Hva man da mener er bevisst eller ikke som følelser er derfor ikke en lett oppgave, annet enn at det merkes av bevisstheten, men det gjør vi også med sinnsstemninger og bevegelses-kreftene våre.

Det emosjonelt sinns-stemmingsrelaterte som en mer alminnelig balansegrad ut fra vårt vesen, er derimot noe vi ikke lett reagerer på selv, fordi vi er vant med det som et utgangspunkt, en utgangsfølelse, som vi vurderer det meste annet ut i fra. Slik at mange ikke merker sin egen sinnsstemning, slik mange ikke merker hvor lite eller mye de forstår eller kan. Men at mennesker i løpet av livet faktisk kan endre grunnstemning slik er ikke uvanlig. Folk som tidligere var melankolske og tunge, kanskje også deprimerte, kan senere være veldig optimistiske og oppfinnsomme, og spirituelle mennesker med mye overskudd til andre. Mange kan da ikke få seg til å tro at det er samme personen de en gang kjente. Helt umulig, tenker mange.

En slik sammenblanding av former og bevegelseshastigheter, uttrykk, egenskaper vi kjenner på en film, og lyd-farge-blanding, skygger, kontraster, gir en sammenligningsfunksjon som det er umulig å få til som enkelt-inntrykk, da to eller flere inntrykk må sammenlignes samtidig. Å kunne se to like, to ulike. Vi kan med kun enkeltinntrykk dermed ikke se den vi skal sammenligne med, eller relasjoner i bilder, at øks i handa til en person og vedkubbe, og enda verre, at han skal hugge denne.

Vi får ikke «står» «og», «hogger», «ved». Vi får heller ikke ved et nytt bilde vite at det forrige viste en forskjell som betyr bevegelse da vi ikke kan huske og sammenligne forrige øyeblikk. Heller ikke bevegelses-forskjell, posisjons-forskjell. På film som går sakte ser vi bilde for bilde skli av sted. Vi ser både feltene i mellom og den glidende bevegelsen; Mer enn vi tror; Alt.

Når vi husker en følelse, og om denne kun er i bevisstheten og uten en styrkevirkende kildepåvirkning hvordan kan vi føle noe da. Jeg mener at behov og nervesystem, om så i tillegg til lymfe-system og væske-trykk gir uttrykk for en virknings-styrke av et bred-spektrert format som synkende og stigende blandingsfelt inn i bevisstheten som igjen kan respondere med lignende virkning tilbake til behov, sanser og bevegelses-nerver slik at følelsen sammenlignes med den tilstanden som behov og sanser har eller er i, slik at vi kan merke forskjellen som skal justeres i mengden vi trenger av noe.

At sultfølelsen sier, nei jeg tror jeg må ha mer enn to brødskiver. Eller litt mindre gløtt på vinduet så det ikke blir for kaldt. Styrkefølelses-forskjeller behovs-styrke-forskjeller, virker som husk-styrke-forskjeller også, og husk/erfaring, sult-følelses-styrke. Og foreslått mengde sammenlignes. Altså gir aksept eller ikke til hva vi har lyst på og mengden av dette. Det oppstår en feedback-virkning vi ikke kan styre like godt, en ekko-/resonans-blanding mellom bevisstheten og kroppen. Med den erfaringen kan vi lære, øve, kunne styre lignende bedre senere. Mengden vi tilbys kan virke slik: Nei så lite!

Dette er vanskeligere å styre når andre kommer inn i bildet da vi ikke har styring over dem. Hva føler den andre, Det er altså minst en ekstra sak som skal matche om man ikke gjensidig reagerer likt som hverandre. Dersom det ikke kom inn noen signaler fra sanser og behov, så vil vi heller ikke føle noe som helst i bevisstheten. Da går den maks i svart-hvitt-bits. Ingen kontinuitet. Å føle er en slags vibrasjon, trykk, styrke.

Ironisk: «Det var rart at jeg følte noe i verden». Mer alvorlig: «Merk verden».

Hvordan kan jeg vite at ved å ta, gripe, spise det eplet, så skal jeg bli mett, uten syns-virkning med erfaring, smak, magefølelse, uten å merke sult-behov, utskillelse av spytt, og tungens sanse-egenskaper. Noe av dette bestemmer jeg ikke selv. Sult-hormoner sier forskerne. Om vi mister produksjon av disse, så merker vi ikke sult. Videre at med nok mat inn så sendes de hormoner som sier i fra at jeg er mett sier de. Og om vi ikke produserer disse heller, så mener eksperter her at vår erfaring gjør at vi forstår at vi trenger mat i passe doser som regnes til normalt, men at vi bør følge med kropp og vekt selv. Om hormonene ikke sier fra om sult, mettet, så kan vi bli radmagre eller overvektige ut over grensene for holdbart livs-funksjonelt virke.

Vi er altså født med visse egenskaper der cellene våre suger etter næring, suger etter vann, suger etter sukker, fett og proteiner i en viss mengde. Som større organismer, slik celler som deler seg fører frem mot, at en av disse cellene skiller seg ut med samme DNA som i alle andre celler, men danner en forskjell der et organ begynner å vokse seg til som kan smelte opp større mengder næring som fordeles gjennom den større kroppen av de samme næringsstoffer, sukker, fett og proteiner. Mage-kjertler, magesekk, Lever. Cellesafter utenfor cellene innvendig i oss, og lymfevæske, med viktige celler i denne også, samt tarmceller, bringer næring ut til organ-cellene i kroppen: Muskler, nerver, hjerte, hjjerne, skjellet med stasjoner for produksjon av blodceller.

Altså at det er arvelige egenskaper. Likedan viser det seg at det vi kaller syrer og baser hos de samme stoffene vi består av, at denne gruppen hos encellede dyr, er med på å fange inn næring i cellen, og likedan få avfall ut igjen av den. Spenningsforskjellen suger eller frastøter. Inn-fagningen har gjerne spesialiserte områder som virker som en munn hos noen, at det er en fordypning der, som hos flagellater der næring tas inn ved at det dannes fett-celle-vegg-av-snringer, vakuoler, med næring som bringes inn til cellens stoff-skifte-produksjon.

Når det tas opp næring i celleveggen så er det grunnet både spenning og vedhengs-krefter mellom utsiden og inn-siden av celleveggen, fordypning som i en celle, eller ur-munn/tarm på tidlig foster-stadium, der syrer og baser fungerer både som opp-fangere, men også merker at det er sukker, fett og proteiner, og der celleveggen også gjør sin del for å hindre andre typer stoffer å komme inn. Dette fungerer rett og slett som lukt og smaksceller. De er i en-celler i samarbeid med alle celleopp-gaver. I større organismer går også denne funksjonen ut som spesialisert ved at spytt, sekret, og tunge med nerver, henter og merker de samme stoffene.

Det danens på samme måte av celler med det samme DNA som starter en egen oppgave-ending av cellen som en likedan gruppe av sekret-celle-organer eller tunge-muskel-nerve-celle-organ. Alle organer begynner med likt DNA som endrer noe av koden for å danne de forskjellige organene til ulike dyr, maneter, fisk, frosk, fugl, reptiler og pattedyr, og også formen på organene og dyre-arten. Om vi vil hvert individs forskjeller som slikt utgangspunkt. Dette følges opp med hvor mye næring og fysisk påkjønning hvert individ får i kontakt med miljøet hele livet, og den forskjell som finnes for tempo i skifte av celler og effektivitet i disse mellom hvert individ.

Slik sett virker det slett ikke så unormalt, men heller logisk. Uten videre informasjon til hodet der munn, prat, hørsel, syn, og behovene våre har nervesentre som møteplass, uten informasjon hit, enten det er blindeskrift eller hørsel, at man kan lese, høre, kjenne symboler, og også om disse sentrene ikke dannes eller sperras, så lærer vi ikke noe, tenker ikke bevisst, har ikke forståelse for hva andre formidler.

Likedan med skader på dette hodet, at mange funksjoner kan falle ut. Noen kan restaureres, i andre tilfeller ikke, og i noe grad kan andre egenskaper kombinere funksjoner som virker litt på samme måte.

Husk: Uten husk vil ikke ord, definisjoner, begrep, forklaringer gi bevisstheten noe sammenligningsgrunnlag. Vi vil ikke forstå noen setninger eller kroppsspråk, symboler, signaler. Bevissthet slutt. Og har ikke bevisstheten en sammenligningsfunksjons-prosess, oversikt/orienterings-rekkefølge får vi ikke mening, årsak-virknings-rekkefølger, eller konsekvens-tenkning. Vi kan aldri lære noe. Vi er altså født med forskjellig effektivitet og sensitivitet for alle sanse-organer og behovs-organer som påvirkes og driftes gjennom organ-celler, lymfecellesafter, blod, og spesialiserte nerver for å merke uro, uorden, og orden i disse organer og celler, og knyttet til bevegelsessystemets nerver og muskler.

Dette betyr at bevissthet og husk er koblet sammen til en bevissthets-husk-prosess, sammenligningsgrunnlagets funksjon, der oversikt og rekkefølge mellom ulike deler møtes i bevisstheten: Hvor det faktisk foregår noe. Energi inn, kan ikke tømme energienes blandinger uten som en respons ut igjen: Virkning. Virkningen medfører noen endringer i systemet, og vil ha en mindre eller større bevegelseeffekt i kropp.

Når det gjelder dannelse av stoffer i det hele tatt, gjerne i det vi kaller kosmos, eller om det ikke er dannelse av slike, slik virkemåte grunnet kraftutvekslinger, og hvordan dette kan fungere, så har jeg tatt opp dette og forklart dette i gjennom Differensialkraften, og ellers i dette skriftet under begrep om evolusjon, eller foster-utvikling, celledannelse, funksjoner her. Men også i bok: Logisk teori for grunnstoff-lista og Planck-funksjonen i Kosmos.

Jeg har også forklart hvordan nivået og samling av partikler grunnet en nøytralbalanse i rommet og når kraften til disse partikler kommer i likevekt, og slik danner utvekslinger til og fra som gjør at vi får dannet disse grunnstoffene og deres spennings-fordelinger i egen bok, men også i Differensialkraften og litt om det samme i denne boken. Så ved å lese alt vil du få innsikt i hver av disse delenes funksjoner.

Videre om fordeling av dette som mineraler og organiske stoffer, og dannelse av sukker, fett og proteiner, samt celle-kuler, med DNA, RNA, og mulig oppdagelsen av Ribozym som kan bygge ut et DNA som passer til reproduksjon av DNA og likedan ribozym, eller lignende. Det er noen gjette-stasjoner, (?), men også for mange kjemiske samstemninger til at det ikke synes som at prosessene fint går gjennom slike hele veien da det ikke finnes noen andre aktører der, slik at de MÅ klare dette ved kjemiske reaksjoner, om det ikke skal stivne alt sammen og bli livløst. Og stoffene er som kjent alltid aktive.

Protoner suger og suger hele tiden, men vokser aldri mer, men holder samme energi. Elektroner pumper ut hele tiden uten å miste noe mer energi. Nøytroner virker som de balanserer akkurat mellom overskudd og underskudd slik, holder samme energi, men har et innsug vi kaller gravitasjons-tiltrekning. Disse holder også samme energi i stabile trykk-miljøer. Summen av alle disse energivirkninger holder seg på samme nivå hele tiden, og blir kalt konstant energi-mengde. Det blir liksom ikke mer eller mindre krefter lokalt eller i helheten enn det det utveksler med.

Hva beregninger for kosmos-universet og hva partikler og stoffer og alle fysiske formler på jorda og i sol-systemet tilsier. En slik balanse gjelder lava/bergarter, havets trykk, atmosfæren, altså for det økologiske leveområde som er næring og avfall, normalt sett i delvis balanse inntil vi utvant stoffene og lot rent kvikksølv, bly, radioaktive stoffer, og forskjellige gifter, fabrikk-røyk, alt som ikke er så normalt for fordelingen i livs-naturen, ende her. Men om energier er konstante i Kosmos, vet vi ikke om denne balansen betyr tilsig av flere energiobjekter, eller at balansen skyldes høyere eller lavere tetthet enn det vi tror. Ett tilsig kan gi balanse.

En fysisk kropp med behovsorganer og sanseorganer til orientering for disse behovene: Vel det er jo stort sett det samme for dyr. Og disse behovsorganer og sanseorganer har nerver og muskler til hjelp for å styre mengder kraft og retninger, bevegelsene våre fysisk: Leddet støtte-skjellet. I tillegg hevder menneske å ha en u-over-truffen fornuft. Men samtidig er alle enig i at all andre er ufornuftige, og tydelig ingen enige i samme tro. Det vil si: Folk har så forskjellige løsninger og gjøremål, og kommer konstant i konflikt, nesten som i et overstresset musemiljø med for mange unger og mus.

Vår søken er en naturlig sammenlignings-drift for hva som er godt eller vondt, eller til for hva vi har behov for. Men da søkende aldri tar slutt så er det tydelig at vi heller ikke vet hva vi har behov for. Men den første livs-cellen vi består av som blir oss, må ha næring, føde, mat og vann. Får den ikke det, altså sukker, fett og proteiner så dør den. Dette får vi fra grønnsaker, frukt, bær, nøtter og røtter, og fra kjøtt i fisk og dyr, samt bi-produkter som honning. Vi kan til og med spise enkelte knopper på busker og trær. Det er masse skaldyr, fugl og annet å ta av. Vi holder kveg, høns, kornsorter.

Men planter og dyr må også leve av noe. En del rovdyr lever mye av andre dyr, men de fleste dyr er insekter og plante-etere blant landdyr. Alger og mikroorganiske dyr er plankton, føde i havet. Felles for rovdyr og plante-etende dyr er at disse må leve av planter, da dyrene som blir spist er plante-etere. Rovdyr og mennesker vet det ofte ikke, men det er plantene som drifter tilstedeværelsen av alle dyr. Unntatt visse mikroorganismer som stort sett er en-celler og lever av hverandre, eller encellede alger, og noen ekstrem-file bakterier.

Men hva lever så disse plantene og mikrobene av. Det er her bergarter som er smuldret til sand og leire, men også danner jord-kombinasjon med fordeling av flere mineraler som virker som næring. Disse spaltes, og så kan plante-organismer ved hjelp av visse organer og fotosyntese eller lignende, sette sammen de letteste stoffene her til fett, sukker og proteiner, noe vi nesten ikke skulle tro, men de lever rett og slett av det vi ville kalle stein som de omformer til biologisk organisk materiale, som byggesteiner i planter, lignende slik vi har stoff-skifte-organer som kan sette sammen kjøtt-typer og fett, sukker, av den typen vi som mennesker og dyr trenger.

Grovt Uttrykt: Planter spiser stein, planteetende dyr, planter, og rovdyr planteetende dyr, og vi spiser dette. Plantene omdanner stein-arters mineraler, sammen med vann, sollys, karbon-di-oksyd gjennom fotosyntesen til kloroplast-kornene til sukker, fett og proteiner. Men bergartene selv, lava, saltvann, gir sukker, fett og proteiner i ganske store mengder. Inkludert DNA, RNA, fosfater, nitrater, mineraler.

Slik dannes det mengder nok til at det er næring mengde nok til at den neste cellen kan danne seg. Som utvokste så er det store organer og store mengder næring som inntas, og som da kan fordeles, fordi vi har store organer som magesekk, lever, nyrer, et hjerte, blodomløp som tar med næring rundt, gjeller eller lunger, og hjerne, sanser og behov slik. Fostrene til alle dyr, men også fra frø hos planter, er slik at de nettopp vokser fra en celle og utvikler seg gjennom et slags foster eller ungt individ, og blir voksne. Vi kan si til-vokste.

Kan ligne Aristoteles ide om potensiale konfigurert i stoffet som realiserer, aktualiserer seg som utvokst mål med sine «nye» egenskaper, og virke-funksjon.

Før vi spiller moderne dataspill, konkurranser, multi-tasker på mobil, er utdannet i et yrke, eller får overdådige mål i livet, så er **Utgangspunktet for det holdbare: Mat, drikke, bevegelsesstyrke, trygg god søvn, og vi må kunne vaske oss, og gjøre fra oss, gjerne alt i en hule, hus, leilighet, hybel, et gods/slott. Poenget er at vi trenger klær og midler til å finne mat i tillegg, varme og avkjøling og frisk luft.**

Næring og bevegelse, slik at stoffskiftet vårt fungerer. At musklene og organene brukes. Bruk hjernen, ikke bare på det du kan. I samfunn i dag: Dette krever ofte samarbeid i tider der det ikke er pelsen til dyr alene som bestemmer antrekk, godkjente plagg og løsninger her, og det kan bli for langt til å hente mat, slik at man fordeler dette til større bedrifter eller lag som kan ordne med det ene og det andre, ved siden av møbler, bord og stoler, og senger, sengetøy. Holdbart behov er å løfte i lag, ikke konkurrere om primært!

Vår tekniske utvikling fra steinalderen og frem til i dag har gjort vår primære behovsdrift ukjent for oss, slik at vi ikke lenger vet hva vi lever av eller for, nemlig å beholde oss det vi kan. Vi vet knapt hva vi gjør, driver med, fordi vi ut fra ulike behovs-makter styres omtrent etter ordre: Alltid på vakt for skyggene.

Dette nervesystemet vi har, nerve-sentere, spesielt i hjernen, fordi det påvirker stemninger, sanser, behov, følelser og bevissthet er viktig også primært. Ofte kan vi forkorte dette til følelser og bevissthet. Altså det vi fra gammelt av kalte psyke og fornuft. At vi beholder dette intakt slik at det virker holdbart for livsførselen vår. Følsomheten og bevisstheten ut fra den virkningsgraden den har i hver enkel person bestemmer også den organismens, den personens forhold til de omliggende virkninger som identitetsfølelse.

Til forskere: Dere som driver med forskning på identitet må kopiere av alle steder i boka om identitet slik at dere får en samlet oversikt over dette feltet selv slik jeg uttrykker dette, og som kan settes opp som punkt-oppfyllelse av definisjons-innhold for identitet. Med hva det forholder seg til. Og: Sammenligne dette med deres egen forskning. ***Kritisk; Konflikt eller ikke, argumentenes holdbarhet.***

Sammen-fattet; så kan vi si at Kropp-Psyke-Bevissthet er det som skal holdes ved like, mest mulig holdbart, der begrepet holdbart betyr å være i best mulig stand, at det virker slik at vi virkelig kan fungere så godt som mulig primært. Det er hva utgangspunktet for primære behov forventer som resultat av behovs-dekkingen: Da mange kjeder seg og ikke synes dette er tilfreds-stillende nok legger de til: Spenning. Moro. Og mange ganger voldsomheter/uro, farlig adferd. Kjedsomhet og utålmodighet kan trigge dårlig adferd og.

At et menneske har sin egen hule fra alt kaos i naturen, levende og dødt, er naturvern. Man vernes mot uro-liv og natur-uro, farer. Andre mennesker er natur-objekter også. Naturvern er å ta vare på livsformer når det ikke er behov for å nytte dette til primært behovsbruk. Den gamle Natur-retten vår for primære behov, og de nye menneskerettighetene handler om holdbarhet primært.

Mennesket kommer altså under naturvern det også, tro dette eller ei. Det er ikke bare dyr og planter som skal holdes levende. Både mennesker og natur er naturvern-verdig som «holdbarhetsmål»! Hvem skal rydde opp i verden om menneskets er defekt, ikke virker? Helsa vår blir naturens!

Arbeidet, eller rett og slett penger som byttmiddel selv om de er vunnet i tipping, er slik at vi kan dekke de grunnleggende behovene som passer på behovene og sansene våre slik at de virker neste dag også. Men vi kan altså utføre det vi utfører, og bytte varer, mate hverandre, selv om vi ikke har penger. Ikke utsette oss konstant for sykdommer, ødeleggelse og ulykker. Ikke konstant krig: Vi må ha spisepauser.

Men alt ødeleggende slik er jo ikke det holdbare. Det er altså ikke noen egentlig moral. Holdbarhet. Men det å forsvare seg er jo holdbart. Det er allikevel ikke mening i å lage slike konflikter.

Vi må passe oss for slike konflikter som skader, for ulykker i arbeid, i hjemmet, i naturen, og for sykdommer og naturkatastrofer, iberegnet det som faller ned i lufta, store hagl, forferdelig vær hvor tunge ting kan blåse avsted å treffe oss, at et fly detter ned, takstein, andre ras, steinsprut fra vulkaner, meteoror, annet fra rommet slik som satellitt-sjøppel. De siste rom-relaterte sakene er så sjeldent for folk at vi ikke regner det med i større grad, med unntak av de som er avhengig av slikt ved romfart.

Vi kan stort sett kalle krig, sykdom og uhell for ulykker, alt som vi vet er destruktivt, og bør unngås da det ikke er holdbart. Ikke holdbart for kroppen vår. Det gjelder også hensynet til hverandre.

Uten kroppen kan vi ikke arbeide, sanse noe, og har ikke behov for noe i verden. Om vi ikke har hode med hjerne oppe i denne igjen, så fungerer ikke noen bevissthet i denne verden heller. Om det da finnes bevissthet, ånd, livskraft for seg selv, så er det liksom lenger ikke å regne som i denne verden. Uansett hvor mye man tror man kan ordne med dette. Hva er vitsen da med å endre et elveløp, eller maten, sett i våre øyne som et behov vi en gang hadde? Ikke noe materielt er lengre interessant. Om ikke da noen påfunn noen har kanskje kan virke trolige. Moralen gjelder kun for og i det livet du lever: Holdbarheten vår felles.

Det er så som så med begrepet moral om det skulle være et helvete man endelig er dømt til, eller en himmel. Avgjorte forhold. Eller under andre systemers oppfatning slik, Ufo-verdener og fremmede dimensjoner. Ikke akkurat hvordan vi lever her i dette livet ut fra å forholde seg til den naturen som er her.

Dette forstod de ganske mye av i steinalderen, at man måtte ta vare på saker, slik som ha et lager nøtter eller tørket kjøtt, fisk, frukt, bær. Og hytte, vern. Klær, varme. Og å kunne fungere med bevegelser. Vi hadde bruk for hverandre, og derfor var også holdbarheten vår viktig.

Men fra steinalderen, også de første bykulturer, jordbruk, husdyrhold, så var det ikke lett å få alle til å innse alt, hva som var brukbart eller ikke. I dag tror folk at man behøver livssyn for å leve, at vi ikke kan forstå de vanlige behovene våre, men det er feil. Vi trenger ikke livssyn for å merke at vi er sultne eller mette, eller trenger søvn, eller ro, pleie ved sykdom og skader. Heller ikke for å føle oss i fin form. Livs-synene er et forsøk på å samle all informasjon man har i en best mulig orientering eller oversikt der tryggheten er et mål. Nemlig nettopp å finne faste holdepunkter for det som man forstår i relasjon til alt det man ikke forstår.

Hva er ditt, mitt, vårt faste holdepunkt i tilværelsen?

På den ene siden kan man se dette som deler av en natur man befinner seg i, at man kan finne ut hvordan og hvorfor noe virker selv ved at det er noe som er funksjoner i det rundt seg som man ikke tror er mystisk, bare man finner ut hvordan det fungerer. I andre tilfeller ser man bevisstheten som alle funksjoner årsak gjennom bevisste operasjoner, og da vil man tenke på alt samlet som at det er en frontfigur som bevisst er årsak til tilstander etter behov, vilje eller ønske.

Alle spørsmål om slikt syn noen har, om det kan være uriktig, (Når man gjennom det forsøker å få oversikt, og har det man tror er faste holdepunkter), vil bli besvart med fornektelse, det vil si at det er klart at det ikke er feil. Om man kan bli utstøtt eller skadet om man tror noe annet, straffet, så vil man med stor usikkerhet, sannsynlig holde av noe av det synet man vokser opp med. Uten å vite om et annet syn er trygt. Man har jo ikke funnet frem til et solid holdepunkt for slik sak selv enda, eller for mange saker, slik at man føler ofte at man må holde seg til det de andre mener er holdepunktet.

Allikevel skifter mange livssyn, mens andre forsterker dette synet. Andre holdninger virker støyende og farefulle, og blir oppfattet ofte fiendtlige. Det er logisk naturlig angst eller irritasjon som lett kan bli møtt med sinne. Å holde seg bare til primær-behovene kan også bli veldig stusselig, fordi bevissthet betyr en pågående indre aktivitet for sammenligninger, og vi vil lure på hva som er utenfor eller årsak til den sultne magesekken, eller om noe kjent eller ukjent kan være en trussel for magesekken, eller om vi vil, utenfor vår egen navle, navlebeskuende, bare se sitt behov og ikke noe annet. «Meg»? Det må være sammen med det andre så klart. Eksempel mat og luft, og referanser, samt tillit til hva.

Fysisk-psykisk-bevisst reaksjon på omgivelser, med utgangspunkt i kropp-natur-utvekslingene som vi responderer på.

Vi har nevnt organer i kroppen. Kroppen er fysisk stort sett. Vi merker dette på at kroppen er tung, har vekt, tyngde, at vi faller slik andre gjenstander gjør, og med samme hastighet. Vi merker at noe flytter på seg om vi dytter bort i det og når vi løfter noe, slik bølger løfter oss opp og ned, eller en grein som gynger løfter oss opp og ned. Vi merker det også fordi materie i naturen brenner eller smelter, slik dyr og vi selv gjør på bålet, at vi går opp i røyk, og at det ligger igjen aske. For hver kg dyr og hver kilo menneske som er aske, så er mengden like stor, stort sett om vi brenner planter også.

Vekten til et menneske er ganske nøyaktig 1 kg pr liter vann, slik at vi akkurat flyter. Selv frossent vann, is som flyter på vannet er nær 10 prosent lettere enn oss, og det er også gjennomsnittet for planter også, der trestammer og planker flyter på vannet. Med andre ord så er mennesket en masse så god som noen andre masser vi har rundt oss. Også styrkegrader finnes i stein-typer og tre-typer. Vi klarer å knekke enkelte av disse, men vi har stein-typer og tre-typer som er så harde og faste at vi ikke lett knekker disse.

Nå består også kroppen mye av vann, sammen med eggehvite-proteiner som gjør vannmassen seigere. Det finnes også seige steiner og seige planter, trestammer. Og når vi spiser kjøtt merker vi stor forskjell på seigheten i de forskjellige typer slik. Denne seigheten kommer også av at det er mye små og store sener, muskelceller, forskjellige celler som sitter hardere fast i hverandre og kan strekkes litt som en strikk. De blir som regel vanskeligere og seigere til lengre vi strekker disse helt til de ryker.

Skjelettet vårt, beinstrukturen, knoklene i kroppen, er ofte ekstra harde, faste. De kan tåle mange store støt selv om dette ikke er bra. Knoklene er leddet med hverandre vi sener eller hulrom der de er sammenvokst, hengslet. Slik virker store deler av skjelettet som vridnings-dyktig, og enkelte steder er det kuleledd. Inne i disse knoklene, de runde, produseres rødt blod, og i de flate knoklene hvite blodlegemer. Dette stemmer godt med hvordan jeg beskriver fosterutviklingen med at de har ganske felles oppgaver til dannelse av blod, næringstransport, nervetråddannelse, muskelcelle og kalkavsetninger som danner knokkelceller etter hvert.

Poenget er her at kroppens celler er det faste holdepunktet og regulativsystemet for hvordan mengden lymfevæsker det er som dannes. Mulig som en tidlig slim-utskillelse fra de opprinnelige cellene som lager rom for transport av næring og lagringsplass for næring som ikke blir brukt straks, et slags reservelager.

Lymfevæsken har en slags balansedependende effekt om vi støter mor noe i forhold til de originale cellene som ikke endrer størrelse noe spesielt, mens muskelceller og nerver trekker seg sammen eller utvider seg med slike støt. Da vil trykket mot kroppen fordele trykket gjennom kroppen slik at det meste av kroppen merker det like fort som trykket sprer seg eller pågår. Lymfevæsken blir slik skjøvet rundt og likeså som spinalvæsken i ryggraden ut fra retninger på trykket.

Ved siden av dette utløses det ofte hormoner, for eksempel adrenalin som virker ganske fort til enkelte plasser i kroppen og hjernen. Stor sett vil nerve-systemets sammentrekning gå lynraskt gjennom oss å påvirke produksjonen av kjertler som produserer hormoner enten for lyst eller for angst, sinne. Den balanserte rolige tilstanden til kroppen gir et balansert celledarbeid seksjon for seksjon i kroppen, mer stabilt enn når det hender saker, slik at dette med ro i cellene er stor del av ro for sinnsstemningene eller det snittet av virkninger sinnsstemninger har.

Men uro kan være en del av kroppsfunksjoner generelt også slik at graden ro og uro preger forskjellige sinns-stemmings-gjennomsnitt hos mennesker. Selve informasjons-sammenligningen av å merke stemninger, følelser, sanser og behov, går enten i gjennom, eller når frem til nerveceller som klart behandler slik informasjon sett gjennom forskning. Og slike nerveutløsninger grunnet trykk i kroppen, ro, uro, når tydelig frem til nervecellesentrene som behandler slik informasjon og utløser signalstyrker, ioner, elektroner og fotoneffekter, lys om vi vil, som sender signaler gjennom dendritter og aksonene til nervecellene.

Nerve-cellene har utløper som er forbundet til alle sanser og de fleste organer og muskler, og gir signaler fra alt som berører hud, øyne, ører, lukt og smak i nese og munn/tunge, og bevegelers-reaksjoner knyttet til dette. Organer er også en god del elastiske slik at tåler en del trykk og bevegelser, slik som maratonløp og turn, og alt fysisk arbeid som utføres normalt. En god del arbeids-prosesser virker også skadelig på organene. Poenget er her at trykk og energi-utløsning skjer overalt i kroppen, og ikke bare lokalt i et organ eller lymfevæsken.

Dyr, mennesker: Å bite, sult, dra i deler av samme kjøttstykke, å ta maten ut av munnen til hverandre, gir en slik automatisk reaksjon slik. Dyr, menneske, setter inn automatisk drifts-styrke her. En merkelig form for moral: Holdbarhets-moral med samme grunnbasis til regulering av kroppens balanse-tilstand. Holdbarhet.

Det som er felles for en bevisst vurdering av signalene er at nerver er med som hovedaktører i sammenlignings-funksjoner, men ikke uten at kroppens væskefunksjoner virker som et medium sammen med fastere organer som preferanse-feste. At hjernen er innelukket i en hodeskalle og vernet av flere lag, og med væske som hjernen bader i, men tross alt er tilpasset og holdt på plass innvendig knyttet i kontakt med resten av kroppens vev nedover ut mot sanser og behovsorganer.

Følelser er virkninger som er styrken på signalene, og som får en egen virkningsfunksjon inn i bevisstheten sammen med formstruktur-informasjon, egenskapsformasjon, bevegelsesformasjon. At form, type egenskap og styrkegrad kan sammenlignes med at vi har en arm, dennes egenskaper og funksjoner, og den styrken armen utøver. Denne styrken gir en følelsesgrad i bevisstheten i samme grad som styrkegraden overføres proporsjonalt. Den styrken kanallikevel avdempes gjennom at andre virkninger overkjører deler av styrkeeffekten, og ved vaner der vi blir vant til en viss styrkebruk av en slik arm.

Alle sanseorganer har som regel tilknyttet seg smerte-sensorer også ved siden av hva nerven ellers oppfatter. For sterk påvirkning av syn, hørsel, tunge, nese, eller hud, indre organer, utløser smerte-signaler.

Nervene og lymfevæskene er fysiske, består av materie, og veier akkurat slik de forskjellige stoffene i nerven skal gjøre likt som de samme kjemiske mineral-stoff-sammensetnings-delene, og dert samme med lymfevæsken som kan være rundt 90 prosent vann. Altså veier 1 kubikkcentimeter 1 gram, og en liter slik 1 kg. Og med stor nok hastighet så kolliderer lymfevæsken og nervebunter med samme kollisjonseffekt for 1 kg slik som med 1 kg jern. Like mange Watt kollisjonskraft. Og dobler du farten til en slik blanding av lymfevæske og nerver, så vil bremselengden bli 4 ganger så lang.

Nå har disse kombinasjoner av de samme naturstoffene en aktiv spenningsfordeling av molekylene sine som gir mange positive ladninger og negative ladninger rundt mange nøytrale stoffer som vann og skjellet-kalk som er i mer bundet og balansert form, men der det som fett, sukker og proteiner utgjør stor energidrift, og som er årsaken til de levende bevegelses-mengder som en organisme gjør til forskjell til bindingene i steinartene ellers.

Organiske stoffer er mer ladet eller lettere lad-bare slik at de utveksler store mengder bevegelse. Videre er det super-organer og der i blant nervefunksjonene som er veldig aktive og styringsorienterte. Med bevissthets-funksjoner og følelser tilknyttet dette øker den livfulle aktiviteten enormt, og baserer seg på at huskfunksjoner kan lagre begrep, huske terreng og metoder for bruk av saker.

Om det er andre livskrefter som mange henviser til kan drøftes. De fleste egenskaper vi trodde kun var helt overjordiske har vist seg som naturlige funksjoner ut fra hvordan det vi har blitt kjent med etterhvert fungerer her vi er og som logiske funksjoner ved sammensetninger og signaler vi nå kjenner til. Det er viten og forståelse av celler og bakterier som har bevist disse egenskaper, og som i kombinasjoner faktisk fungerer for disse operasjoner vi tidligere trodde hørte til en annen verden. Merkelig nok. Men det er mange områder som er udekket.

Vi oppdager stadig saker ved sansene våre som vi ikke trodde var mulig. En fysisk sak som er spennende er dette med opp-ned-briller. Om vi går med det i 2-3 timer, så snur hjernen eller bevisstheten vår seg opp-ned også slik at alt ser normalt ut og vi klarer å orientere oss som vanlig. Etter at vi tar av oss disse brillene må vi vente 1-2 timer før vi får tilbake normalt syn, at bevisstheten snur seg riktige veien. Denne effekten ville ikke bevisstheten ha tenkt mye over før det ble testet.

Her er det en fysisk test som påvirker bevisstheten, men som må sende signaler jevnt i 2-3 timer før bevisstheten oppfatter hva den må gjøre, og gjør dette uten å vite hvordan. Det ligner litt på at vi var små. Som barn tar det tid å lære seg å bruke ting, mestre bevegelser, huske hva ord betyr for hva. Å kle på seg og av seg er to omvendte prosesser, merkbart ikke det samme med de samme sakene. Korttids-hukommelsen gjøres det mange eksperimenter med. Vi merker nesten en uendelig mengde mer enn vi tror. Programmer om hjernens virkning har vist dette.

Altså: Alle sanser merker grader av det vi kan kalle innenfor normale forhold, slik som ved ro, at man slapper av, og forskjellige grader normal aktivitet med forskjellige konsentrasjoner eller anstrengelser, presisjoner, som virker uanstrengt, til de mer anstrengte og langt mer kraftpregende og raske reaksjoner, styrke-bruk og slit.

Men så kommer vi opp i grenseområde for hva sansene og bevegelseskraftene klarer. Her er anstrengelsen veldig stor, ofte med begrunnelse der noe hjemme eller på arbeidsplassen, eller som aktivitet i terrenget trening, farer, krever litt utenom det normale, men at det går. Vi kan bli stive, støle i muskler, vi kan bli slitne i hodet, en har dag med 4 timer matematikk-prøve eller andre oppgaver, slik som å sette seg inn i noe nytt. Vi kan bli slitne og sovne fort da.

Og så kommer vi til det punktet der vi har anstrengt oss for mye. Da er det ofte at vi kjenner mindre eller større smerter, får vondt i hodet, ulike saker som sliter på en eller flere deler av oss gjennom natten, at det kan ta en dag eller flere dager før vi er restaurert. Det kan allikevel så vidt være innenfor holdbare grenser for oss, at vi ikke ødelegger kroppen, sansene eller behovs-organene våre. Men det kan da også fort gå ut over ryggen, sener og betennelser, og det kan i verste fall gi skader på et organ. Om vi er unge eller eldre så kan både hjerte og hjerne bli belastet mer enn det burde med uante følger, følger som kan dukke opp etter lengre tid også. Stor belastning på ryggen stadig gjør at vi sliter ned knokler og skiver i ryggen.

Og lymfevæske, organer, sporstoffer, hormoner, og ikke minst og veldig viktig, at nerver til alle områder sender inn signaler til sansesentere i hjernen behovsentre i hjernen, og der vi måler følelser og bevissthetsenergi når disse er i aktivitet. Sansesenteret er en sak, mens angst, lyst, følelses-typen og utslaget her gir en litt annen posisjonering av den lignende effekten. Alt dette kommer frem som følelser.

De følelsesstyrkevirkningene er ikke en oppfinnelse av bevisstheten, men bevisstheten kan tolke dette på forskjellige måter ut fra opplevelser, erfaring, husk, de ulike måter man har opplevd sammenstillinger av smaker og behag opp gjennom tiden, og som har vært gjennom endrings-prosesser. Sinnsstemningen man har når slike følelser strømmer inn, og kroppsformen ellers, for eksempel vondt i leggen, eller at man sitter veldig behagelig, er slikt som er med, likeså som de andre sanser og behovsvirkningene våre.

Sinnsstemningene våre er som regel en balansegrad av alle signalene, slik at sinnsstemningene er den balanserte summens overvekt i forhold til positiv og negativ innstilling i forhold til passe eller mer nøytralt utgangspunkt til det vi opplever. Følelsene har uansett en stigende eller synkende gradsstyrke i forhold til det som påvirker oss. Slik sett kan vi se på nervesignaler knyttet til en, eller alle sansene, til et behov vi har primært, til alle primære behov, men også signaler fra behovsorganer som vi ikke regner til spesielt behov eller sanser selv om de fungerer likedan.

Vi kan klype et sted på kroppen, og så kan vi klype hardere, og så klype slik at det gjør vondt. Med instrumenter kan vi slå fast følgende. Det er styrkeforskjell i klypet og i hudområdet fysisk der nervene er, og dette gir stigende styrkevirkning fysisk, kjemisk, og slår ut på spenningsmåleapparatet som høyere energikurve, watt. Så kan vi måle nerveendene om hvor mye og hvilke reseptorer ytterst på nervetråden som reagerer. Igjen så merker vi en stigende kurve-effekt på måleinstrumentet og høyere aktivitet hos kanskje 2 og flere reseptorer her.

Vi kan også skanne dette å se strålingsendring som kraftigere og måle dette. Så går vi til nervesignalet og mengden av disse gjennom nervetråden. På skanning lyser denne opp, og måleapparatet får en positiv kurve effekt, spenning, watt. En arbeidsmengde. Så ankommer signalet, eller elektronene til selve nervecellen, cellelegemet som tråden er vokst ut fra. Her kommer det en sterk reaksjon med mange ioner som utløses fra celleveggen til vevet rundt der dendritt-nerver fra andre celler rundt omkring er i kontakt med dette, og kan sende signaler videre.

Vi merker spesielt en god EEG-effekt fra denne cellen, og ser også at et område med celler rundt denne aktiviserer flere celler, og i noen grad da også celler i andre deler av hodet, hjernen. Kurven på måleapparatet stiger opp, mere effekt. Styrke. Så merker vi at disse sansesignalene flytter seg den veien til assosiasjons-senteret, altså der vi merker mest aktivitet ved tenkning, eller blir likt med at vi blir bevisst hendelsen.

Følelsesstyrken som nå kommer inn i bevissthetsprosessen virker også helt klart som stigende kurve, og stigende virkning ved følelsesstyrken. Følelsesstyrken kan også være knyttet til lyst, angst-sentre i samme prosessen, noe som kan forsterke signalet negativt eller positivt. Men hovedstyrken er en stigende energimengde målt i watt. Nå blir også bevisstheten en slik stigende prosess, og der assosiasjons-senterets aktivitet viser en stigende energi. At følelse og bevisst funksjon i bevissthetsfeltet viser at det er stigende virkning, styrke, mere energi, watt på måleinstrumentet. Bevisstheten er overhode ikke den første til å reagere, slik at det er klart en rekkefølge og behandlings-tid før bevisstheten aktiviseres slik.

Det samme gjelder for behov, organer ellers, og de organer i oss som ikke nevnes som behov, sanser. For eksempel slik som økende tempo eller styrkeforskjell i blodårene. Kanskje økt puls, pust, hjerteslag. Som regel det. Poenget er at fysisk styrke opp gir reseptorvirkning opp, gir nervesignalet styrke opp, gir nervecellen opp, gir en følelsesvirkning utover nervecellen opp, og en følelses-styrke ved samme prosess opp, hvilket skulle bety at når bevisstheten oppfatter denne opp samtidig som at assosiasjons eller bevissthets-prosessen viser seg merkbar som styrke opp, kan det se ut som at forbindelsen har kontakt mellom fysisk og bevisst kraftvirkning. Og at signalet er samme vei hele tiden.

Men om man har lært, eller fått ris for det som er det positive ved handlingen, hendelsen, at det straffes som negativ adferd, så kan styrken opp bety at å ødelegge noe gir ros, belønning, da det motsatte straffes.

Alle funksjoner er ellers slik, inntil erfaring og regler, normer fra de nære eller fra samfunnet spiller inn som en rolle å rette seg etter, så er det grunn til å si at det virker som det er kontakt mellom det fysiske og bevisstheten. Arvelige funksjoner som slår inn, også fra miljøet, kan endre mye på følelses-utløsningene våre.

Følelser er som nerve-system-bundne videre-virkninger ikke bare enkle reaksjoner, men kan krysskobles lignende det vi ser i digitale systemer. Om vi tar smak for eksempel så er dette ofte spontane reaksjoner hos encellede vesener, slik som reaksjon på sukker som nærmest kjemisk som via enzymer utløser opptaket av sukkeret. Dette reguleres av andre enzymer eller mengden, slik at det ikke tas inn mer, men heller at salt får mest virknings-molekyler ved overflaten eller munn-soner.

På flercellede dyr er det gjerne likedan, men litt mer raffinert tilpassede funksjoner for mengde eller sterkt oppsøk av bare dette ene stoffet som det kan omdanne til fett og proteiner senere gjennom stoffskifteprosessen. Noe inntak av proteiner og fett trenger de oftest til denne prosessen, mens et overskudd av sukker kan gi fettlagre ved omdannelsen. Ytterligere vil nervesystemet forbundet med smak, tunge, lignende smaksorganer som nerve-reseptorer kunne omstille seg til å tåle mer eller mindre av stoffet ut fra behovsmengden som cellene skal konsumere.

Når et større nervesenter dannes for slikt i større dyr, så kan det oppstå velgere som reagerer positivt lenge inntil en viss kvote, og dermed slå over til negativ virkning på samme stoffet. Dette kan slik som på stadier før utviklingen av pattedyrhjernen hos mennesker ha blitt ett ganske omkoblende følsomhetssystem for både bevegelsesmengder, typer bevegelse, tungefølsomhet, lukt, hørsel og synsinntrykk og også balanse, og ikke minst slike raffinerte systemer utviklet på selve organet og i dets celler.

Nerveforbindelser til samme sak kan kombinere seg til høytstående funksjoner som reagerer også på husk, at dette influerer følsomheten til et smaks-senter. Vi kan da få slikt som at pandaen bare liker bambus, at maurslukeren bare liker maur, at de utvikler cellefunksjoner og magefunksjoner samt smaksegenskaper som reagerer ensidig positivt på en bestemt kost. Mennesker har som mange, men ikke alle pattedyr, stort sett høy reaksjon på sukker og bær, også frukt, men har ulik reaksjon på røtter og grønnsaker, og ulik reaksjon på dyrekjøtt, fugl og fisk. Oftest er det ganske normalt balansert dette.

Der kun fisk er konsums-mulighet, eller sel, så vil det som med eskimoer bli hovedrett og der eskimoene i større grad enn andre mennesker utnytter omega-3/-6, mens andre grupper er dårligere på å utnytte dette fra fisk. De kan få dette av plantetyper med dette i stedet. Men det er de som trenger svært lite av dette også. Mange har levd lenge uten spesiell tilgang av dette. Der både tidligere, og mer utviklede smaks-, hørsels-, syns-, lukt-reaksjoner har utviklet slike spesielle smaks-styrkevirkninger eller som mulige tids-/mengde-omkoblinger for dette med forskjellige retter.

For eksempel har vi reaksjonsfunksjoner for om vi spiser fett, bare fett, og der kroppen sier fra at denne kvoten er nok, og at du føler deg dårlig eller kan kaste opp, blir mett ved ett gitt stadium for mengden. Det samme gjelder om vi spiser bare sukker. Dersom vi spiser noe med lik mengde fett og sukker slår ikke mettfunksjonen på og du kan hive i deg store mengder mer enn du trenger uten å få store mot-signaler på dette.

Lignende vil flere slike storsentre lengre inn og ned i hjernen, sammen med flere slike systemer for en sans arbeider, og der andre sanser også har flere samarbeids-steder lokalt inn mot en type sans som har slike omkoblinger. Eller raffinerte sansevirkninger som gir sterkt sug, eller avsky for noe. Reagerer bevegelses-aktivt vekk, om så i affekt vekk fra kilden. Ja, Eller likedan i mot denne. At man i affekt liker noe slik at man brå-putter denne saken i seg spontant. Husk og hendelses-erfaringer slår også inn.

Dersom du merker noe som gjør at du følte at det ble for mye av noe, vil du huske dette ved neste inntak og kanskje dempe deg betydelig ut fra husk-følelsen med dårlig opplevelse. Likedan med god opplevelse, at du omstiller deg ut fra opplevelsens-tilstanden du var i når du spiste dette. At andre sanser stimuleres positivt kan åpne døren for å smake på noe en gang til som du ikke liker, og kanskje faktisk begynne å like dette. Den rette innfallsvinkelen for å merke dette etter en annen følelsesbedømmelse.

Om vi opplever negative saker, slik som vond lukt mens vi spiser så er ikke denne maten like skjønn, eksklusiv lenger, og i noen tilfeller kan enkelte miste lysten på typen matrett på grunn av dette. Lignende gjelder for å spise samme rett hele tiden.

Kroppen protesterer i fra cellenes nivå fordi de får bare sukker og ikke salt, eller mangler et mineral, eller at maten hindrer andre vitaminer eller mineraler å virke. Husken vår kan slik følge oss til neste gang og omprogrammere, eller med-programmere følelses-virkningen. Følelsesvirkningen er den styrken med den graden av aksess, godtagelsesgrad, som angst og lyst-sentre også kan være en virksam del av.

Ett styrke-valgsystem som alt fra sanser og behov har vært igjennom ett fysisk valg-system for nervestyrker og denne smaksfølelsen kommer til bevissthetsfeltet vårt med ett gitt virknings-konstruert mønster og med en viss styrke, og da omgjort til en litt annen virkning som følelsesstyrkespredning inn i bevissthetsfeltet der bevisstheten merker: «Og en følelse, og enda en, og så en blandingspågående virkning av disse. Forsøk en smak til å se om det ligner. Om det ligner kan dette settes sammen med en annen rett også, der den virker bra, og du serverer dette til andre som kanskje sier:

«Men dette var jo veldig godt», og du har oppfunnet en rett. Eller kanskje egentlig oppdaget en rett. I og med at vi blander vått og tørt så ofte fordi vi ofte må, grunnet svelge- og tygge-funksjoner. Smaken på smaken kan altså endres, hvilket blir at vi har en estetisk forvandling. At noe vi syns var skjønt ble ekkelt og noe ekkelt ble skjønt, eller at vi blir lei av samme rett, at det skjønne synker i virkningsgrad, og utsettes for dårligere verdi-normering. Faren med verdinormeringene vi pålegger folk. At de går ut på dato.

Obs: Med dette mener jeg ikke at vi må banke noen inne imellom for at livet skal være, føles, holdbart. Men dessverre er det slik for mange, og ikke minst som utålmodighet, irritasjon over tilstander man blir lei av eller lenger ikke orker. Dette kan jo ligne en del på livssynskonflikters opphav også. Man tar mye hensyn til elt forskjellige saksforhold. Hva betyr noe: *bla-bla-bla-Pang!* **Oppfinne og oppdage må begge oppdages, altså en sammenlignings-prosess, noe som også gjelder for sammenstilling og tilpasning, (oppfinnelsen), seleksjon, og styrke, valg, utvalg! Mange forskjellige ord for samme saks-prosess!?**

Her kommer da også en vurdering som ikke kan passere gratis igjennom. Sartre mente at hvilken moral vi skulle velge, stort sett måtte være å følge opp det eksemplariske mennesket, noen som dukker opp til tider som en positiv optimisme og holdbarhetsvirkende person til tider. Problemet er hvem man synes er eksemplarisk, og hvem som mener dette.

Et eksemplarisk menneske er et menneske som virker positivt på noen, og vi må forstå Sartre rett, at han mener at det er positivt holdbare funksjoner som dette mennesket ideelt virker som og er en rettleiding for andre rundt seg. Noen som innfinner seg med en god og positiv holdbar løsning ovenfor syke og eldre, eller som en praktisk samfunnsløsning, for individers og samfunnet moralske veiledning og fastere holdepunkter for samlivsformene og samfunnet. Det kan være så enkelt som utstråling av trygghetsfølelse, godhetsfølelse, velvære-følelse. Utstråling av snillhet. Men også styrke til å ivareta og bære holdningen.

Problemet er at det som er eksemplarisk for de fleste er ikke det for enkelte andre. Og det som er det eksemplariske i ett samfunn, enten det gjelder holdbar fysisk oppførsel, eller matretter, andre forhold som boliger og arbeid, behøver ikke passe i ett annet samfunn, slik som at en matrett slik kan gi allergier for det andre folkeslaget eller nabobygda. Miljøet, farer, ressurser kan være så annerledes og påkrevende, hvor farlig terreng av dyr og mennesker må forseres, slik at det ikke er mulig å overleve ut fra et enkelt samfunns eksemplariske mennesker.

Men enkelte slike mennesker som griper om seg med en generøsitet av holdbare funksjoner, så å si av verdslig karakter finnes, eller finnes til tider. Det neste problemer er at ikke alle er enig eller har samme livssyn, og også vil utrydde de som ikke er slik som seg. Eksempler som eksemplariske mennesker som også skaper uenighet for andre syn, er Hitler, Mussolini, Stalin, men likedan for alle politiske og religiøse fløyer.

Ett siste problem med Sartres lære, tross 2. verdenskrig, er at han ikke viser til en holdbar kropp, en holdbar psyke og en holdbar bevissthet som hvilken ivaretagelse det skal være av organer, kropp, hensyn til alt dette, slik at vi ikke kan ane hva slags holdninger som finnes for att vi som individer skal kunne være holdbare utenom å følge etter det mennesket vi synes er eksemplarisk.

Dette ligner litt på det samme som Sartre sier om ingenting, at om noen ikke har ankommet møteplassen så er det ingen der, og der ingen og ingenting er det som betyr noe. Nei det er det ikke. Det betyr bare at mønstret er annerledes enn det burde være, og at noe mangler og at det som mangler er sammenligningsformen mellom to virkelige tilstander.

Sartre har ikke vært og besøkt **noe, noen** på **ingen, ingenting** slik han tror. Alt er der, også til Gaarder, at onkel er bare ikke tidsnok til å innta posisjonen på rett sted/rett tid, og at det derfor kan ha hendt noe med ingenting, unnskyld, Onkel, noe. Det er to noen-ting-er vi sammenligner. Vi bruker begrepet ingen, ingenting, tomt og tomhet nonchalant uten en riktig god mening, men mest som mystisk og plutselig. Altså nesten sjokkerende. Kjølskapet var tomt, det var ingenting der. Onkel satt ikke på en av stolene her. Onkel må da sitte på en stol et annet sted. For å bruke like håpløse uttrykk. Har onkel gått opp i røyk har han endret form.

Jeg klarer ikke å kjøpe Sartres ingenting-begrep, selv om det er en perfekt forenkling, unøyaktighet. Fint og lett å bruke, og det misforstås ikke. Behovet vårt dekkes ikke her. Ingenting er at behovet vårt ikke er dekket. Men behovet er der fremdeles.

På den annen side oppfatter jeg Sartres tilnærming til moral delvis som et bomskudd. Hva brukbart og nytte skal være: som med MILLS. Når vi ikke kan være sikre på det eksemplariske mennesket og dets mulige fallgruver, og i tillegg som med MILLS, at bruk, følge, nytten er noe vi erfarer senere, at det å holde kroppene og dets behov, sanser, psyke og bevissthet ved like, holdbart, og som er uten preferanse-mål hos Smith, Hume, Kant, Hegel, Mill, Marx, Sartre, blir som med Nietzsche; **Hva skal vi holde oss til om vi selv skal vise veien.** Kant, Hegel, Marx, Nietzsche, Sartre vet det ikke: De har ikke oppdaget det enda: Og vi er på vei rundt 2 verdenskrig, tiden 1930-1960.

Først slått fast av Hanna Arendt 1968: Omsorg, men for hva? Natur-rett og Menneskerettigheter er et forsøk, men det er ikke grunnlagt, (Russel-Einstein-dekretet)! Ikke mer enn Spinoza og Montesquieu bevarelse av mennesket, og at mennesket er ukrenkelig. Men hva og hvordan skal bevares, og er ukrenkelig? Kant mener menneske-rettigheter kunne være noe ønsket, der alle er så snille de kan. Selv Nietzsche burde innsett dette: Helse og holdbarheten: Kropp, psyke og bevissthets-funksjon, altså sammenligningsevnen. **Balansen for dets likevekt. Vi/Natur/Liv! Da må moral-inspektørene si dette, og understreke dette.** Her holder ikke et fåtall lignelser som kun indikerer ødeleggelse og bevarelse. Godt/Vont/Ondt, ikke nok!

Kant påstår jo at vi har en indre og en ytre verden, i stedet for å si at de begge er i samme verden. Hvordan han har klart å få til dette er merkelig. Det er det samme som å si at vi har en stein som ikke merker den andre eller kan ha kontakt med den andre steinen, enda vi vet at deres gravitasjons-kraft går igjennom hverandre og de trekker seg mot hverandre med en gitt kraftmengde slik Newton og Einstein påviser, og alle fysikere senere. At moral er uforståelig og bortenfor oss, Platon/Kant, er over grensen for u-forstandighet!

Om vi har et sammenhengende berg, så skal det området som er en meter lengre vekk, da være noe annet og adskilt som ikke henger sammen med krefter, selv om en lydbølge sprer seg gjennom hele massen. Den ene stenen kan ikke snakke, si noe om den andre stenen. Men den ytre verden er av Kant oppfattet som en annen verden som om naturen hang sammen, men ikke med oss. Rom og tid er ikke i oss.

Hver stein forstår ikke den andres væren, og hvert individ forstår ikke det andre individet, og den enes indre verden er aldri tilstede hos den andre. Hva slags poeng er det med å dele den indre og ytre verden da, når vi lever av, og føler mye av det samme, slik som sult. Må vi være inni den andre for å forstå dette? Hvordan kommer vi dit? Vi kan altså slik ikke forklare hvorfor vi mater ungen. Det finnes ingen forståelse for det. Med Kants virkningsforståelse så er det uforståelig. Og enda må vi bare være snille for å gjøre det? Det Gode!?

Likedan kan vi tenke om to bevisstheter, at den ene er uavhengig av den andre enn så lenge. Men så kan de jo virke på hverandre. Jeg som står ved siden av ser tvers gjennom hode til Kant og det som er rundt han og de steinene som er der. Jeg ser ikke at en bevissthet eller en indre verden er adskilt fra det han kaller den ytre verden, men jeg ser alt i en og samme verden. Det er heller slik at bevisstheten er en annerledes funksjon, også følelsene, enn det vi syns vi finner hos steinen. Hvor i all verden denne indre verden befinner seg, kan ikke Kant vite, fordi han selv i sin kommentar viser at hans jeg står på grensen mellom den ytre og indre verden.

Når han ser til høyre ser han den fysiske verden, den ytre/funksjoner, og til venstre den indre verden, funksjoner, som er parasitt på den ytre verden. Begge verdenene er bortenfor Kants erfarings-verden. Han når ingen av de verdenene, hverken den lille eller den store, den forrige eller den neste. Ikke vet han hva tingen er og ikke vet han hva moralen handler om. Han kjenner hverken det utenfor seg eller det innenfor seg. Vet ikke hva det er. Likt som Platon og Hegel. Marx innrømmer at ingen vet hva det er, hva moral er! Men vi vil finne det ut i fremtiden sier han! Holdbarheten vår er altså absolutt ukjent!

Han kan ikke si noe mer om den indre verden enn den ytre verden. Han vet ikke hva steinen er i seg selv, og han vet ikke hvordan kjærligheten er i seg selv, kan ikke forklare materie og kan ikke forklare følelser og bevissthet. Kan ligne Kant selv om han er uenig. Moral er a-priori, noe transcendent utenfor oss. Noe uforståelig, ingen referanser. At **Kant og Hegel aldri forstod at vi hadde en kropp, i god slekt med Platon og Plotin**, hva nerver, sanser, organer og behov virker som, og hva en øks i hodet er som moralsk for et liv.

Det moralske holdbare retnings-veiledende burde Kant, Hegel, Smith, Mill og Marx ha forstått, at det var en holdbar helse og kropp, som alltid er den retningen moral peker mot. Selv om det skal være voldelige sikkerhets-styrker som passer opp. Avskrekkende. Men også destruktive om de må. Kjærligheten blir stort sett praktisert fysisk, ved kroppsfølelser, ansikts-uttrykk, øyne, seksuelle virkninger, etc. Kjærlighet er å ha et forhold til noe. Og sterke tiltrekkende følelser.

Å vandre til den indre verden er jo ikke lettere når Kant aldri kan vandre til den ytre verden. At er det da noe rart at Hegel sier at alt er forestillinger. Slik Betraktning-begrepet til Kant er. Han er jo ikke her, men utenfor alt. Er han i alt så er han jo her.

Om utenforstående betyr at han finner det uforståelig så er det forståelig. Om jeg slipper en stein på foten til Kant så får han vondt i sin indre verden. Er hans indre verden da bortenfor åskammen, eller det onde bortenfor åskammen, altså transcendent noe annet utenforstående. Denne forestillings-fellesbenevnelsen gir ikke rom for å finne de holdbarhets-referanser som kropp-psyke-bevissthet trenger. Utsagnet har ingen mening, og det vet forestilling-erne. Det er en bortvisning av andre argumenter og likegyldiggjørelse.

Eller er det skade på kroppen her, psyken her, bevisstheten her, helsa vår som er det onde her. Når Kant og Hegel og Marx ikke forstår hva det onde er, skulle jeg ha likt å forklare dette til dem. Sykdom, bakterier og ulykker er ikke akkurat noe av den bedre sorten det heller.

Men vi kan gjøre alt vi kan for å forebygge, for å rette opp, for å jobbe konstruktivt oppbyggende mot slike virkninger, **og da er helsa første målet vi må ordne opp med om vi skal bli i stand til å gjøre noe for mennesker, samfunn, klima, sult, eller verden, altså naturen.** Gift i matfatet da man tjener penger på dette.

Om vi skal tro religionen, så er verden og menneskets Guds verk, der vi ikke skal gjøre hverandre vondt, ikke drepe, lyve, stjele, men helt sikkert ment som å holde hverandre i gang med en holdbart riktig bruk av det som trengs til behovsdekning, samfunnsfunksjon, individuell funksjon. Om han eller sønnen hans skulle ha kommet til Børs-kontorene, bankene, til storindustri uansett service, teknikk, administrasjon, så ville de sett at deres livsverk, folket, at mennesket/liv som noe hellig, går på bekostning av markeds-driftens ledere.

Det som skulle bevares som i en kirke, at folket var det hellige, det guden investerte i, slik sett var omgjort til markedsboder, og at folket ble uthungret, ikke fikk helsehjelp, men nektet ved alle dører, og at livet fordyret dem til døde grunnet nettopp markedsbodene i folket, skaperverket. Det finnes presidenter som mener at man ikke skal gjøre noe godt, hjelp, bevarelse av andre mennesker, at alle uansett lidelse skal klare seg selv: At om noe lider er det Guds plan.

Jesus ser vi, velter slike bord, fordi han finner det uetisk, det vil si lite moralsk holdbart. Heller ikke denne verdenstjenesten følger opp individene, men nettopp økonomien. Liv skal etter mottoet være hellig. Da peker vi på kropp, psyke og bevissthets-funksjonell virksomhet som holdbart. At man ikke skal kjøpe, betale seg rett til å fortsette å drepe, lyve, stjele, gjøre andre samfunns-udyktige. Ett karma-problem også-

Vi kan jo se på Hegels forestilling om at alt er bare bevissthet; Tja om den hjelper. For noe? For når det bare er bevissthet med forestillinger og alt er bare forestillinger, også bevisstheten, så ender vi med at om det er krig, er det bare forestilling, om det er kaldt er det bare forestilling, fryser du ihjel er det bare forestilling, At vi har flere forestillinger er bare forestilling, Moral er bare forestilling. Sannheten, helheten og en bedre dag i morgen er bare en forestilling, og en forestilling er bare et samlebegrep for forestillinger.

Hvorfor virker dette mønsteret; forestillinger. Jeg vil anta at noe får disse frem ja, og forskjellen og utbyggingen av dem ja, og det er kun mulig om man begynner en dypere sammenlignings-prosess for funksjons-sammenhenger til hvorfor noe gir en rekkefølge på noe i livet. Pine noen ihjel er forestilling. Alt er bare forestillinger. Den siste lille ubetydelig del, punkt, nær ingenting er den siste biten som er limet til helheten. Så hvordan kan man tilintetgjøre alt. Likegyldigheten.

Med andre ord så er kropp bare en forestilling, at noen hogger av deg alle fingrene eller brenner deg på bålet er bare en forestilling. Hva slags moral er det Kant og Hegel er ute etter når individets og dets samfunns-struktur ikke kan finne en holdbar holdning til kropp, psyke og bevissthet, holdbarhet for individet, samfunn og natur? Det er klart at jeg ikke har noe å betale Hegel og Kant for her. Vi får ikke noe som holder. Stoler han så mye på andres teorier at han selv greier seg uten noen. Den gode ideen deres er bra!

Marx er selvsagt er inne på det holdbare, at folk som arbeider må greie seg. Mange sier at det var smart av Marx å gjøre arbeidere til politisk parti. Nei neppe. Marx ble følsomt påvirket av at arbeideres sult og sykdom, at barnarbeidet ødela barna som stod på hele døgnet fordi voksne ville ha betaling, med den forskjell at det ikke ble mat nok til hele husholdningen. Hverken de geistlige, adel, eller politikere grep inn, og Marx tok slik ansvar. Men det betyr ikke at han hadde redegjort for kroppens holdbarhet, psyken og bevissthets holdbarhet. Det var altfor meget som ble overlatt til tålegrenser som ikke er holdbare. Tiden var slik!

Han har rett at ingen visste hva moral er. Stirner mente at alle hadde rett til alt, og retten tok man bare seg. Det fantes ingen grenser for liv og død for å tjene penger, alt er tillat. Alle kunne gjøre hva de selv ville. Vi lider av det samme i dagens samfunn, og ganske gjennomgående for alle politiske partier og religiøse ledelser i hele verden. Dere gir det ene holdbare på båten etter min mening. Men de mener det finnes en liten trøst da, med ledelsen helse-lege der de kan de si: Pasienten sleper seg jo langs gulvet enda da. Mer enn det. Om ikke barn slaktes i krig, så såres de eller sulter ihjel, og om de overlever så har de så store fysiske og psykiske skader at livet som er nært helt uutholdelig.

Spørsmålet mitt er: Kan jeg bruke slike referanser for å forstå moral og holdbarhet? Nei. Beklager!

I samme øyeblikket vi ser bort fra mennesket som del av den miljø-belagte krisen for naturvern, så har vi tråkket i baret, i salaten, og vi kunne like gjerne latt være å gjøre noe. I denne verden går det ikke an å gjøre noe som har videre muligheter om vi ikke tar hensyn til menneskene også. Vi må holde oss oppe. Det er bruk for alle bare til å rydde opp. Det er ikke plass til konkurranse om liv. Krig. Altså sinkefaktorer for innsikt og forståelse av tilstanden og hva som er påkrevet å gjøre.

POSTER MORAL: med kommentarer:

Først er det bare en ting å si: For alle sanser, alle behov, for alle fysiske deler av kroppen vår, alle organer, for psyken vår, sinnsstemningene våre, for følelsene og bevisstheten vår gjelder akkurat **det samme**.

De følger **samme** kurve: *Som forøvrig alt i naturen gjør: Som regel det. Poenget er at*

Fysisk styrke opp gir reseptorvirkning opp,

gir nervesignalets styrke opp,

gir nervecellens styrke opp,

gir en følelses-styrke virkning utover nervecellen opp, og

gir en følelses-styrke ved samme prosess opp inn til bevisstheten,

hvilket skulle bety at når bevisstheten oppfatter denne opp samtidig som

at assosiasjons eller bevissthetsprosessen kjenner denne styrken opp

Bevisste spørsmål til samme tester vil følgende være:

At lysten går opp/stiger

At ønske-følelse går opp/stiger

At vilje-styrke går opp/stiger

At håp går opp/stiger

At sinnsstemning går opp/stiger

At den almene formen går opp/stiger

Likedan som vi kan merke at vi er sultne eller mette

Likedan som vi kan merke om vi får luft eller ikke

Likedan som vi kan merke at vi er tørste eller utørste

Likedan som vi kan merke at vi må på do eller ikke

Likedan som vi kan merke at vi er skadet eller ikke

Likedan som vi kan merke at vi er syke eller friske

Likedan som at vi kan merke at vi er triste eller glade

Likedan som vi kan merke at vi er tilfredsstilt eller ikke

Likedan som vi kan merke om vi har oversikt eller ikke

Likedan som vi kan merke at noe er konstruktivt eller destruktivt for alle, for alt dette.

Alle disse punktene er relatert til både det fysiske og det følsomme, og bevisste.

At bevissthetsens stigende følsomhet er en psykisk-fysisk enhet og parallellisme-påvirkning.

Så langt trenger vi ikke livssyn. Livssyn trenger vi når vi ikke forstår dette. At vi derfor er utrygge, trenger hjelp, eller har dårlig samvittighet, eller trenger orienteringer i livet. Også moralsk. At vi da må ha støtte, hjelp, tillit, altså trygghet da vi i oss selv ikke føler oss holdbare nok eller er skadelige, og at vi selv ikke forstår noe av dette. Og noen vil, krever å få en slags gave eller premie for å leve! Vi trenger noe fordi vi ikke er opplyst! Fordi vi er utrygge/ikke forstår/ikke kan passe på oss!

Ja, ja. Harde bud, ikke sant. Nei ikke ment slik at det er i mot noe syn. Men dette er punkter alle kjenner igjen som problemet og ønsket løst, som vi kan bygge konstruktivt på for kropp, psyke, bevissthet best intakt, og for natur, miljø for ikke å ødelegge denne. Og den holdbare moral. **ALT FØLGER SAMME KURVE! Bevissthet og Kropp har her funnet balanse-holdbarheten selv om holdbarheten ikke er oppnådd!**

Det er en god forenkling av naturret og menneskerettigheter, og budene, samt hvilke poeng vi har til å ivareta alles helse på, kropp-psyke-bevissthet, og som sammenfatter behov, sanser og følelser som kan være til glede og tilfredsstillelse for oss alle, med unntak av de færre som det er vanskelig å stagge så lenge at de kan begynne å forstå et poeng med dette.

Da skal vi se litt på de tilstander som svikter vår moralske, eller generelle holdbarhet, livet vårt. Som en fellesfaktor utover «bare meg selv som det holdbare»! Selv om det er inkludert. Til alt det nevnte betyr dette hva kropp innebærer, hva psyke innebærer og hva bevissthets-funksjoner innebærer.

Til kropp gjelder

det alle organer og biologiske funksjoner som virker livs-funksjonelt i oss, slik som ekstremiteter som armer, ben, ører, nese, munn, hals, hode, men også midtre kropp med dets indre organer. Det gjelder slik som skjellet, muskler, nervesystem, blodsystem og lymfesystem, kropps-celler og kroppsvevet vårt, videre Hjerne, nyrer, lunger, milt, tarmsystem, magesekk, milten, brisselen, ryggmarg, hjernemarg, alle sansesystemers nervesystemer og muskler her.

Alle hjernedeler som Pons, Lillehjerne, Pattedyr-hjernen, reptilhjernen, Storehjerne, hjernebro, lyst og angstsentre, pinealkjertelen-(det indre øyet), det midtre system i hjernen slik som hypofysen, hypothalamus, thalamus, Lyst, angst, tids og stedfunksjoner i hjernen, og de som regulerer sult, lys, søvn, våkenhet, blodtrykk og blod-kropps-temperatur, er med i hjerte- og lunge-signalrytmer via ryggrads-systemet.

Videre: stoffskifte-prosesser, og balansesystemer, krysningsorganer for sanser og behovs-funksjoner av nerver og væsker der slikt skjer med organiske stoffer og enzymer som ivaretar effekter til regulering av sult og sekret-funksjoner med videre nervesystem dette er i kontakt med. Det gjelder også for fett-, brusk-systemer som har en dempende effekt i kroppens støt- og belastnings-systemer, ledd og sener

Dette gjelder selvsagt øynene, synssystemet, ørene og hørsels-systemet, samt balansesystemet, tunge- og smaks-systemet, tyggesystemet, svelgesystemet, nese, lukt, pustesystemet spiserør, pusterør, stemmebånd, ende-tarm-systemet, kjønnsrelatert hjerne-funksjoner og kjønnsorganer og deres forplantnings-systemer, Ikke minst gjelder det huden med alle de hud-følelses-nerver vi kan finne i kontakt med verden.

Signaler og virkninger fra alt dette inngår i en orientering- og oversikts-funksjon for organismen. Fysisk tilpasningsbalanser, bevisst sammenligningsbalanser.

Til psyken eller det emosjonelle

Til følsomhet, så gjelder affekter, følelser og sinnsstemninger uansett hvilke kategoriske rekkefølger eller felles kontinuitet disse har som part i psyken vår. Uansett interaktive virkninger de har som trengs i dette behovs-fungerende systemet. Signaler og virkninger fra alt dette inngår i en orientering- og oversikts-funksjon for organismen.

Bevissthets-funksjoner gjelder:

Hjernens, også kroppens, eventuelt det vi oppfatter som der kropp og livsfunksjoner har felles funksjoner, slik som sammenligningsfunksjoner av alle sanse- og behovs-inntrykk, husk-begrep, angst og lyst, følelser, sinnsstemninger, affekter, kropps-bevegelser for nerver og muskler som samme funksjoner står i forhold til som oppfattelse, signaler inn og ut til disse, og nervesystemet forbundet med balanse og kroppsbevegelser, yte-kraft-signaler.

Signaler og virkninger fra alt dette inngår i en orientering- og oversikts-funksjon for organismen. Til bevisstheten hører spesielt nervesystemet til sanser og organer, begge deler som behov, orientering som merker hva vi trenger gjennom sanseorganer, behovs-organer og bevegelsesvirkninger.

Alle blir jo behovs-systemer med virkning til bevissthetens mulige medvirkning i virkeprosesser, enten som oppfattelse av hendelser eller respons på hendelser, eventuelt styrte bevisste prosesser som handlinger, stort sett fysiske iverksettelse av hva bevisstheten oppfatter i saksforholdet, positivt eller negativt forstått. Viktigst er nok kommunikasjonen mellom husk og bevissthets-oversikten som virker orienterende/veiledende for funksjoner, rekkefølger til meningsinnhold, til årsak-virknings-rekkefølger.

Ulykker:

Absolutt alt som skader kropp, psyke og bevissthet som ikke naturlig kan rehabiliteres av kroppens egne forsvars-funksjoner selv, slik som at det gror skorpe og hud frem på skrubbsår, små og store kutt som lettere kan renses, plastres, økte fysiske anstrengelser som kan gi stive muskler, melkesyre, og lignende med støt som gir mindre alvorlige blod-utredelser og ømme hudområder som etter noe dager forsvinner igjen. Stikkskader og tornebusker. Vi har mange slike normale anstrengelser som medfører normal belastning av kroppsvekt, gange, løp, aktiviteter som stort sett holder oss sunne og friske selv om det medfører en del støt og dunk, risp, skrubbsår, ømme knær, albuer, skuldre, men som kan forårsake en skade uten at det er intensjonen eller bevisst forsøk på dette fra oss selv, eller fra en eller flere andre personer.

Men om Så lek, konkurranse, alminnelig arbeid, skole, idrett, og friluftsliv, ferie, natur-turer fører til en virkelig skade som ikke rehabiliteres av kroppen, så er dette en skade. Det vil si at tenner, kroppslemmer, mindre eller større skader kan oppstå ved normal aktivitet, og der man egentlig bør ha legende hjelp til å sy sår, rens, plastre, desinfisere slikt, og eventuelt medisin om det trengs.

Alvorligere ulykker ved egen aktivitet kommer av dirkete uhell der farligere skader oppstår. Her kan man kanskje klare seg uten hjelp, at man rehabiliteres over tid og kan være så heldig at det går bra, men stort sett er skadene så alvorlige at man trenger kyndig hjelp, at alvorlig forstuet del, blod-utredelse, bristet eller knekte knokler, at sener ryker, at ledd får skader, i rygg, knær, albuer, arm, krage, nakke, legger, lår og hofter, og som hender ofte, at noen forstuer, brister eller knekker ribbein, armer, føtter og hender/fingre/tær. Så gjelder saken her også alle former for skadelige støt mot indre organer og blodårer, og nervesystem og muskler her.

Ulykkene kan skje i hjemmet, eiendommen, naturen, offentlige steder, under hobby, idrett, på arbeidsplasser, sjøen, dykking, gruver, tunneler, myrer, og med alt som en kan sveve gjennom luften med, fly, ballong, hangglider. Det kan skje i kjøretøyer, med hest og kjerre, om så ola-kjerrer. Alle tekniske og kjemiske instanser kan være involvert, og likeså gifter, bakterier, og som verre er miner og annet militært utstyr, Vi kan føye til alle insektstikk, bakterier, virus slik som ulykkes-tilfeller. I alle dyremiljøer på land og i havet, likeså i plante- og sopp-livet her, har som regel en eller flere giftige arter eller giftige pigger, utskillelse-sekreter.

Fugler og insekter kan bringe med seg likedanne skadevirkninger, eller som fører til åpning for skadevirkninger. Eksosforgiftninger man ikke er oppmerksomme på, og alt i samme kategori av gasser og væsker. Faste gifter myntet på noe annet slik som rottegift er uhell, ulykke. Om et barn smaker på slikt kan det verste skje, som med alt annet, at vi setter noe i halsen fra dagligvare eller egne produkter, fiske, at biter av noe faller i maten vår.

Til ulykker kommer også alle konstruksjoner teknisk somsvikter av ulike grunner som at bygninger og tak raser ned, og at forskjellige beholdere og kraftanlegg, gass-tanker sprenger. Det gjelder også alle lignende forhold med arbeidsulykker i arbeids-tjeneste, men også uskyldige eller vanlige personer som rammes av skadevirkninger fra slikt. Ulykker kan være at elektriske innvendige, utvendige, andre skader eller brann-tilløp starter husbrann eller tetter luft-tilførsel til rom, hus, arbeidsplasser. Også ringvirkninger fra naturkatastrofer. Lignende kan skje ved sykdomsspredning og at man får infeksjoner under sykehusopphold.

Sykdom

spesielt, arvelige, og påførte, og fra belastninger og hendelser under arbeid og fritid der dette ikke var forventet. Smittespredning fra planter, myrer, sopp, fra smitte fra dyr, mikrober, bakterier og virus i terreng, og som smitte langveis fra eller i kontakt med andre dyr og mennesker. Infusjonsdyr som kan gi flere skader og sykdommer. Sykdom og forgiftninger kan også komme fra avfall, renhold, hygieneforhold, fra rester etter biokjemisk avfall eller biokjemiske krigs-rester.

Mange sykdommer kan oppstå på grunn av arvelige genetiske forhold, men også ut fra andre årsaker skaper genetiske endringer som stråling, sykdom, og annet er årsak til, Svært mange belastningssykdommer fra arv er ikke sykdom, men svikt som kan gå ut over blodproduksjon, immunforsvar, ledd og knokler, og nervefunksjoner, sanse og behovsorganer. I og med at det er i kroppens medfødte eller påvirkede funksjoner fra miljø, så kommer det under helsens holdbarhet som er opp-gift for helse og sykehusløsninger, eventuelt lege- og forsknings-løsninger.

Gifter

Gifter fra miljø, teknisk-kjemisk industri, matvarer i butikker og i naturen, fra narkotika og medikamenter, jordgasser, fra branner, fra giftige slanger, edderkopper, maneter og fisker, frosker, fra bittet til øgler, krokodiller, rotter og mus, fra hvilket som helst dyr, plante som har giftige toksiner grunnet egne betennelser eller bakterier, virus. Toksiner kan utvikles i det meste av forråtnelses-prosesser utenom at virus og bakterier behøver å infisere oss.

Alunskifer og radioaktive kilder, samt andre tungmetaller kan også virke som dødelige gifter. Ved siden av dette er mange arbeidsplasser utsatt med giftige kjemiske blandinger som kan skade en kropp fullstendig. Gifter kan komme fra fabrikker og anlegg som er rammet av naturkatastrofer. Overskudd av mineraler, medikamenter, narkotika, andre midler som tas inn i kroppen slik, uansett hvilken vei, vil kunne virke som direkte gifter. Likedan blandinger av medisiner som man har minst oversikt over korttidsvirkninger og langtidsvirkninger da mengden og typen medisin for samme tilfeller er høyst forskjellige.

En annen sak er at det å ikke få medisin raskt nok kan utløse en mengde nye sykdommer, og må tas med under behandlingsformer av pasienter og tids-virkende utløsning av nye sykdommer. Slik at unnlattelse og utsettelse av slikt kan man anse som både under gifter, toksiner, og sykdommer.

Natur-katastrofer.

Ofte alvorlige skadevirkninger, men av ulik grad. Dette gjelder fra enkle saker som fra kulde, hete, solforbrenning, forfrysning, sterke vinder, at noe løsner grunnet vind som fører til videre skader på oss. Vi kan ta med jordskjelv, vulkanutbrudd, tsunamier, orkaner, tornadoer, tyfoner, stormer, sterkt regn og haglebyger, og ekstreme snøfall. Regntiden kan gi mange forskjellige skader som ras og oversvømmelser.

Ellers har vi steinras, snøskred, leirskred, blokker som løsner fra fjell av større format, is-sprengning og sol-sprengning av berg, At vi blir liggende fastklemt eller innesteng på grunn av slike forhold, og kan ha skader der noe er brekt, at vi blør mye, samme om vi faller i isvann, sjø, høye bølger, eller blir dratt ut i en stri elv, at torvmasser og annet vi står på løsner fra festet sitt grunnet erosjon eller tyngde.

Fra vulkaner og skogbranner er det vanlig at det kan komme så mye gasser fra ulike deler her at man kan dø, eller tette lungenes cellefunksjoner, der lavagass kan forsteine lungene likt som tørket keramikk, og der skogbranner kan ha nok karbon-di-oksyd til at vi blir kvelt. Vi har selvsagt elveflommer og is-sjøer som kan sprekke opp med kolossale flomvirkninger. Vi kan si at mange bygge-konstruksjoner kan rase grunnet at vær, vind fjellfeste, annet kan svikte grunnet påkjenninger og det kan til dels regnes som en god del virkning fra natur-katastrofer eller hardt vær.

Man kan få et tre eller en statue, en lysstolpe av metall, ett eller annet som faller over seg. Naturkatastrofer kan velte hus, rive av tak, sende dyr, mennesker, biler og båter, fly og skip, tog ut av sporet, og gjøre alt landskap i vid omkrets til katastrofe for få mennesker og inntil store millionbyer ødelagt.

Vi kan trygt si at det kan skje ulykker og skader i rommet også under romfart og oppskyting, og vi kan si at naturkatastrofer også rommer meteorer, kometer biter av slike, som skader et hus og folk, eller som raderer ut store skogområder i mils omkrets slik som tunguska-meteoren der mange folkestammer som var kjente var helt utryddet. Vi ser ikke bort fra satellit-rom-sjøppel som detter ned. Solstormer er naturkatastrofer som kan slå ut de sterkeste kraftverk vi har laget. Her er det elektriske og magnetiske ladninger som skaper ødeleggelser i store mengder. De samme forholdene kan også påvirke kraftige endringer i været fra varmt vær til uhyggelig frost, nedisete kraftlinjer. De fleste strømbrodd kommer av sandstormer, snøstormer, kraftig vær og vinder.

Mål for orienteringen om holdbarhet

Bevisste funksjoners innvirkninger og løsninger: Inn her kommer skikk og bruk, sedvaner, tradisjoner, og politiske og maktpåliggende valg som er preget av egoistiske, politiske, religiøse, og filosofiske /ideologiske og alternative valg for samfunnsdrift, ovenfor enkeltpersoner og samfunnet i sin helhet. Slik som infrastruktur og annet som gjelder folks primære behov og holdbarheten deres. Individuelt og som stor-samfunnet. Dette innebærer også lovverk, juridiske rettigheter, straffbare poster, dømmende retningslinjer, og politiske vedtak og strukturer som gjøres ovenfor hele befolkningen eller grupper i befolkningen.

Herunder kommer da interaksjonen, påbud, forbud, plikter som militæret, helsesystem, leger, utdanning må følge, og som likedan gjelder holdbarheten individuelt og generelt for folk. Det er viden kjent at enkelte personer og lokalsamfunn har gått til grunne grunnet forskjellige vedtak, og hvordan den økonomiske politikken til de forskjellige styreformene tilsidesetter folk i større grad enn hva som er holdbart, eller riktig og rettferdig.

En annen side av dette er at markedskreftene påtvinger samfunn økonomiske byrder som ikke folket har behov for, men gjennom politiske systemer klarer å ordne til av ulike omveier, og ikke sjeldent for at staten tjener på dette. Her bør de skadelidende få erstatning eller direkte hjelp. Til bevisste systemer hører også voldelige aksjoner og eventuell planlegging av krigføring når det ikke er påkrevet. At så langt bør forsvar, og ut fra sakstifeller også forebyggende virksomhet slik avgjøres.

Der det er mulig må det skje uten skadeomfang, men er det kritisk og klart så må man hemme en slik sak med de midler som er tilgjengelig for at ikke annet samfunn skal ødelegges. Det er klart at maktapparat blir brukt politisk til avstraffelse gjennom helsepolitikk og andre sperregrensere for enkeltpersoner og grupper som det ikke er behov for å skape uholdbare forhold til, og at om det er behov for noe man er uenig i kan det tas opp på og via demokratisk vei, og samtaler, og ikke gjennom å påføre skader på individene. Å skade er uholdbart stort sett. Hverken enkeltpersoner, grupper, elitesystemer, politiske, religiøse og militære systemer gjør noe holdbart for individer om de skader disse, og der slikt skjer, ofte gjennom å manipulere andre til å begå noe som skader andre.

Dette bør like godt komme under begrep om organisert kriminalitet. Og de systemene er i alle fall ikke holdbarhets-funksjonelle for folk generelt. Om det finnes noen som kan få hjelp gjennom et slikt system der annet ikke fungerer. Dessverre ja. Men det veier ikke opp annen destruksjon av holdbarhet.

Alt i alt er det her nevnt de poster som kan føre mennesker ut i uføre, at kropp, psyke og bevissthet som funksjoner svikter, og lenger ikke er like holdbare, kanskje fører de under holdbarhetsgrensen med lidelser og død. Mange får andre store mengder uholdbare plager og unødvendige bekymringer. Poenget er at jeg har vist til hvilke poster som hos individer som krever en holdbarhet for å være holdbare. Videre at hvilke saker som kan medføre det uholdbare mot spesielt kropp, psyke og bevissthet.

Og her virker trusler ut fra erfaringer hos de enkelte individer som psykisk press, psykisk angst, psykiske lidelser, psykiske påvirkninger som kan være like skadelige for de mentale system og nervesentresom det den virkelige fysiske skaden kunne ha gjort, nemlig sette et menneskes driftsegenskaper her i liver ut av spill for kortere eller varig tid. Det bevisste overlegget er absolutt ille. At noe går i mot at det skal være mulig å starte hjelpesystemer som kan løse problemer for holdbarheten er ikke holdbart.

Det er helt klart både politisk og rettslig sett at regler som settes i verk, og som formidles av religiøse og politiske grupper pålegger leger og helsevesen å verdi-normere syke folk, og likeens benytter kanaler i de samme systemer av individuelle eller gruppe-politiske meninger som dirigerer likesinnede leger og sykehus-administrasjoner. Dette gjør at sykepleiere og leger som vi gjøre det beste de kan, og forskningen også til slaver av et dårlig oppbakket system. Slik sett så er helsa vår og verdens miljø-helse oppe i et problem fordi vi trenerer alt i stedet for å fikse saker til det mer holdbare.

I departementene sitter det også mange folk som har slike agendaer som det kalles. At de skal stoppe andre hjelpeorganisasjoner eller andre som kunne få kulturmidler i en god tjeneste for våre innbyggers oversikt og holdbarhets-tilstander. Det er en monopol-konkurransse. Men så langt er jeg helt inne-forstått med at vår kropp, psyke og bevissthet er en helsesak og livssak foran annet og det eneste som kan gi rom for hvilken hjelp miljøet kan få, som em del av vår egen holdbarhet i fremtiden. Men også for fortidens ofre. Det hjelper jo ikke med psykologi og psykiatri på mest holdbar måte når staten arbeider i mot de faktiske problemer og løsninger inne slike bransjer, og at retningslinjene bare blir en lønn-skatte-ordning.

Vi må innse at om vi knekker en grein så er den knekt. Dette kan bli et tre som gir knopper og frø som er befruktet og et nytt tre vokser opp, men vi kan ikke gjøre som mange gjør: Fornekter at treest en stund lider, gir ut sekreter, har blitt skadet. Om dyr og mennesker opplever det samme går dt ut over snase-behovs-hjerne-systemets orienteringer og egenskaper, samt at man ikke vet hvilke av dyrene eller menneskene som klarer seg. Det er ikke ett av behovene og sansene våre, kroppen vår, eller vår psyke og bevissthetsevne som funksjoner som ikke handler om det holdbare. Det må finne seg innenfor denne grensen for å være holdbare.

Der dette ikke er mulig er de tom å gjøre at resten er så holdbart som mulig. Dette betyr ingen ekstrem over-jordisk innsats som avkreves av oss her i verden, men det vi klarer å få til effektivt, og ikke tenkt som økonomisk her. Den må fordeles etter oppgaver og behov for holdbarheten vår sp bra vi kan.

Sagt på en annen måte: Vi må gå for det holdbare. Moralen er kun dette. Samlivsformer og drifter må holde seg innenfor at det ikke er varige skadevirkninger for seg selv og andre, og heller ikke til plager for andre. På den annen side må mange med sterkt intakte meninger om moral gå igjennom hvor noe er holdbart eller ikke, forde disse ofte er altfor rigide, det vil si bygger på fordommer om alt for meget som ikke stemmer, og at det oftest ikke er av betydning for dem.

Mest er slike systemer ett ledd i mange egoisters valgkamp for egen anseelse uten at dette medfører noen holdbare tilstander for mange andre. Man har et fiendebilde fremfor et holdbarhetsbilde. Og her er det mye som slett ikke er noen moralsk holdbarhet og som kan tilbakevises og tas opp som hvilke farer lære deres kan medføre. Jeg har ikke mer å tilføre på posten om holdbarheten her. Selv om alle kan brodere dette videre selv, eller jeg selv senere i annen sammenheng. Jeg ville bare vise hva moralen handler om ved at det finnes virkelige referanser for denne. I stedet for den mystiske formen utenfor ukjent a-priori.

Det som er uholdbart for oss er det som er tatt opp for hva, altså ulykker, gifter, naturkatastrofer, sykdommer og bevisste overlegg som benytter alle disse faktorene om de kan for å skade andre. Det er den egentlige moralske holdbarhetsfaktoren. Det koster mindre å høre om tilfeller man er uenig i, enn å oppleve slike uholdbare forhold selv eller å utføre dette ovenfor noen i praksis der ofrene må føle på uholdbarheten, og at vi kort sagt må være tålmodig om noe er holdbare saker.

Gjennomgår vi de politiske systemer og andre systemer i dag er det ikke vanskelig å finne helt uholdbare forhold, og som noen har sagt, at mange har gått ut på dato for hva de trodde om holdbarhetens forankringer av ideologier og tradisjonelle konservative ideer på en del punkter vi kan fastslå ikke er holdbare.

Altså: Brudd med og retnings-linjene bevisst med vilje av det som er imot de holdbare forholdene som er nevnt over; er her definert som **umoralsk, uholdbart**, og retningslinjene av det som er nevnt som det holdbare man bevisst skal orientere seg etter, er det som her blir definert som **moralsk holdbart**. Om noen er ubevisst disse holdbarhets-forholdene og manipulert så stiller saken seg annerledes, fordi da må vi undersøke saken nærmere for å bedømme en persons uholdbare handling kommer som årsak fra denne personen.

Vi kan nå krysskoble denne moralske utlegningen med de moral-filosofers og religioners bud og moral-regler for hvilke preferanser og grunngivelse de har for moral, og om det finnes noen logisk begrunnelse her uten om de lignelser eller fortellinger de har. Da finner vi ikke så mye av slikt, og ofte at det gis meningsløshet for dette livets holdbarhetsfunksjoner, og at det bare er det neste eller et annet steds verden vi kan finne holdepunkter for moral. Altså ugyldiggjør de dette liv, og legitimerer volden.

At alle skal bare gjøre det som passer seg uten hensyn mer enn det passer dem selv. Ikke rart de får tilhengere. Alle føler seg hjemme i sin egen navle-beskuelse men synes allikevel at mye i samfunnet og livet er feil?

Konklusjon på den moralske teorien:

Er at det er begrepet Holdbarheten generelt. At begrepet holder seg ut fra kraftens, drivkreftenes, balanse-funksjon, utvekslingen, at preferansene holder seg, eller føres inn i en slik holdbar sone. Målet er at det fysiske og bevisste skal fungere sammen til en livs-funksjonell psyke og praksis. Da må vi rydde vekk sperringer for det holdbare. Det er her samfunnskritikk kommer inn i bildet: Det er her partiprogrammene svikter, lover og juss svikter, og her livssynenes vurderingsevne svikter.

Det er snakk om holdbarheten til individet-samfunnet-miljøet i samme holdbarhets-balanse!

Holdbarheten, (Opplysningen og virke), gjelder spesielt for menneske-mengden i stor bredde, fordi naturen klarer ikke denne jobben selv. Vi bærer begge byrder: Fiks oss og naturen for holdbarhetens skyld! Det er moral-målet! Og burde anses som moral-forpliktelse: Konfirmasjon!

Om vi knekker en grein, eller fingrene til et menneske, klarer du da å innrømme, innse dette? Er det holdbart eller uholdbart: For kortere eller lengre stund? Mål: Rydd uholdbart vekk skadefritt.

Hva er det holdbare og hva er det uholdbare.

Du skader et annet menneskes holdbarhet om du utfører noe av det som kan bidra indirekte eller direkte til bruk av de angitte poster mot et annet menneske. Dette er uholdbart og umenneskelig. Du bygger opp, bevarer og gjør individ, samfunn og natur holdbart om du ikke utfører slike poster og bevarer eller bygger opp den holdbare tilstanden til en best mulig balanse for individ, samfunn og naturens holdbarhet. Minske alle skader på dette. Rydde farene, det uholdbare av veien uten å skade andre.

Det er altså ikke holdbart psykisk, bevisst eller fysisk, der fysisk er inngangsporten til dette fra verden, at man påfører skader, slik som kan skje gjennom trusler, løgner, tyveri og drap, lyve, stjele, drepe, eller på annen måte pine, plage, torturere, terrorisere andre mennesker gjennom bevisste påvirkninger og hensettelse av folk i noen av de nevnte poster over og for alle menneskers originale organer, psyke og bevissthets-funksjoner som nevnt i skriftet, gjennom arrangerte eller tilbakeholdelse bevisst, i forhold til postene og deres innhold som ulykker, sykdom, gifter, naturkatastrofer, krig, bevisste overlagte slike skader på noen gjennom selv og andre skade noen **dirkete** gjennom slike poster, og ellers mot deres kropp, psyke og bevissthet.

Denne overlagte holdningen finner vi dessverre direkte eller indirekte, med i tillegg unnlatelser av slike forebyggelser, vern, i alle religioner, politiske systemer, og i alternative og filosofiske ideologier, og som personlige egoistiske meninger påvirket av lignende bevisste tilstander i vitenskapene. Det vil si i samfunns-administrasjoner og i litteratur og taler som oppfordrer eller for-enig-er folk til det uholdbare! Det gjelder altså også foreninger der makt, økonomi, utelatelse og fiendegjøring av andre grupper, individer foregår, slik at mange av de mellom-liggende samfunns-institusjoner og foreninger gjør det samme.

Styrende er også så lite opplyst at vi ikke kan forvente at de blir oppmerksomme på problemene i tide eller kan løse dette i sin virksomhets-tid. Til det er det for mye om-snakke og lite løsnings-forståelse. Folk, Styre og stell, må løfte seg ett hakk/nivå opp der holdbarheten spres ut i bredden. Hand i hand for holdbarheten. Opplagte skadelige lover, juss, må renses, justeres. Retorikken er ikke holdbar nok, og feiler holdbart. Manglende kunnskap hos aktørene, og manglende forståelse. Vet ikke hva et mer fullstendig mål er.

Roger Bergersen